

MIASTO RYPIN

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla części obszaru miasta Rypin w rejonie ul. 3 Maja
(dz. nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14)

Opracowanie:

dr inż. Jarosław Osiadacz

INNOVA
Właściciel
Dr inż. Jarosław Osiadacz

• Rypin • Wrocław •
marzec 2025

INNOVA Jarosław Osiadacz
Na Polance 12D/5
51-109 Wrocław
tel./fax. (071) 327 53 20
e-mail jaroslaw.osiadacz@innovaconsulting.pl

Spis treści:

1. Podstawa prawna opracowania prognozy	3
2. Cel i zakres prognozy	3
3. Metody opracowania i materiały źródłowe	4
4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu	5
4.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	5
4.1.1. Położenie	5
4.1.3. Warunki klimatyczne	8
4.1.4. Wody powierzchniowe i podziemne	9
4.1.5. Warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy	11
4.2. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego	14
4.3. Uwarunkowania ekofizjograficzne	19
4.4. Odporność środowiska na degradację	20
4.5. Ocena zdolności środowiska do regeneracji	22
5. Analiza ustaleń projektu planu	23
5.1. Ustalenia projektu planu oraz jego powiązania z innymi dokumentami	23
5.2. Ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych	26
5.3. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu ..	28
6. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu	32
7. Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu	33
7.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze	33
7.2. Możliwe transgraniczne oddziaływanie	34
8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń planu	35
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	35
9.1. Dokumenty szczebla międzynarodowego i wspólnotowego	35
9.2. Dokumenty szczebla krajowego	37
10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu	41
11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	42
Załącznik	44

1. Podstawa prawna opracowania prognozy

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są następujące akty prawne:

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 – tekst jednolity z późn. zm.),*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2024 r., poz. 1130 - tekst jednolity z późn. zm.).*

Projekt miejscowego planu, dla potrzeb którego sporządzana jest niniejsza prognoza opracowany został w oparciu o uchwałę Nr VII/45/2024 Rady Miasta Rypin z dnia 22 października 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stwierdzając że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Rypin w rejonie ul. 3 Maja (dz. nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14).

2. Cel i zakres prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko ma na celu uwzględnienie uwarunkowań istniejącego stanu środowiska przyrodniczego wraz z określeniem skutków oddziaływania na środowisko przyrodnicze i kulturowe związanych z realizacją ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zakres przestrzenny projektu planu obejmuje obszar położony na terenie miasta Rypin, w rejonie ulicy 3 Maja na nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14.

Prognoza jest integralną częścią projektu miejscowego planu oraz stanowi element zapewniający utrzymanie równowagi przyrodniczej zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Zakres merytoryczny prognozy określa art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 – tekst jednolity z późn. zm.).* Zgodnie z ww. ustawą prognoza powinna:

- zawierać informacje o zawartości, głównych celach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- określać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu i częstotliwości jej przeprowadzania,
- określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie

ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,
- przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie, mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko,
- zawierać informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowiska winna również zawierać w części końcowej streszczenie w języku niespecjalistycznym.

3. Metody opracowania i materiały źródłowe

Na etapie sporządzania niniejszego dokumentu wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rypin, przyjęte Uchwałą Nr XI/93/15 Rady Miasta Rypin z dnia 8 października 2015 r., zmienione uchwałą Nr LIX/358/2023 Rady Miasta Rypin z dnia 23 stycznia 2023 r.,
- Projekt uchwały Rady Miasta Rypin w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Rypin w rejonie ul. 3 Maja (dz. nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14);
- Raport o stanie środowiska w województwie kujawsko-pomorskim w 2020 roku, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Bydgoszczy 2020;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie kujawsko-pomorskim, Raport wojewódzki za rok 2022. Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Bydgoszczy 2023.
- System Informacji Przestrzennej miasta Rypin;
- Mapa hydrograficzna 1:50 000,
- Mapa zoologiczna 1: 50 000,
- Usługi sieciowe WMS Państwowego Instytutu Geologicznego,
- Usługi sieciowe WMS Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego poddanych oddziaływaniu. Niniejszy dokument został wykonany w oparciu o dostępne materiały tematyczne. Na podstawie zebranych informacji oceniono potencjalne zagrożenie środowiska związane z realizacją ustaleń MPZP, wskazano ewentualne negatywne i niepożądane konsekwencje z tego wynikające oraz zaproponowano sposoby i metody ich minimalizowania.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko ustaleń projektu planu określono według takich kryteriów, jak:

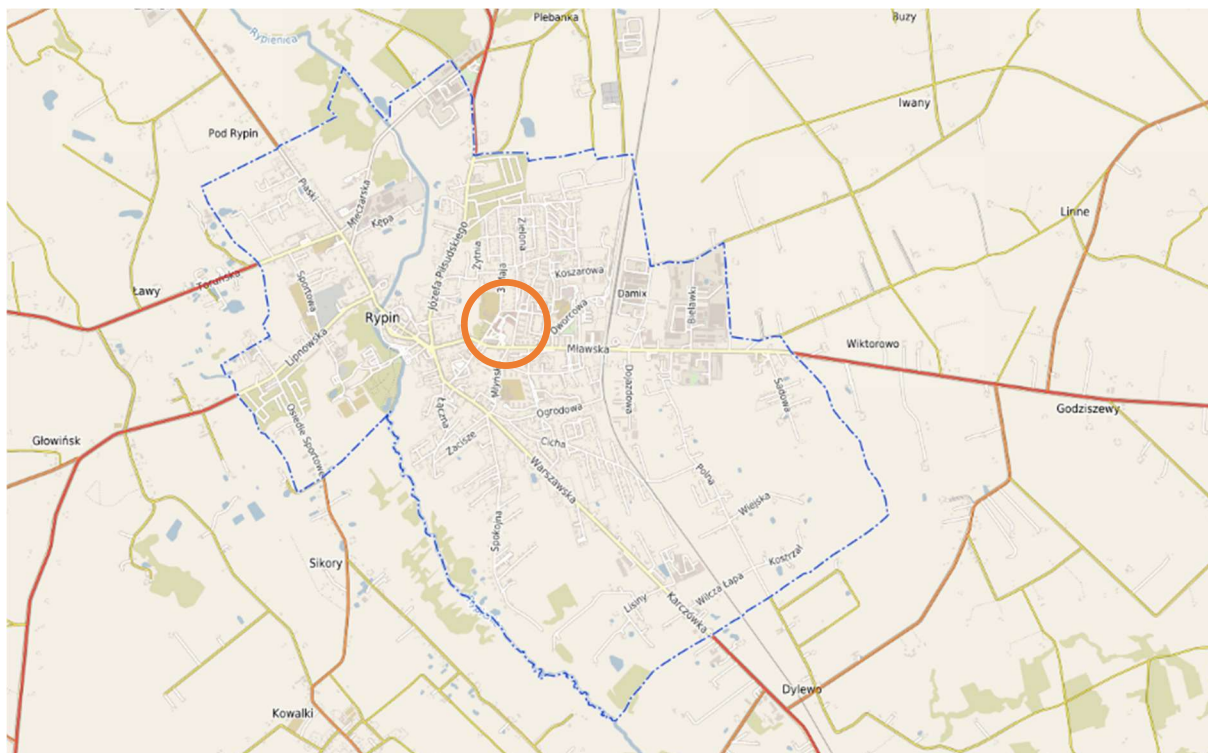
- charakter zmian: bardzo korzystne, korzystne, bez znaczenia, niepożądane, potencjalnie niekorzystne, bardzo niekorzystne;
- intensywność przekształceń: nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne;
- bezpośredniość oddziaływania: bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okres trwania oddziaływania: długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwość oddziaływania: stałe, chwilowe.

4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska na obszarze objętym projektem planu

4.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

4.1.1. Położenie

Miasto Rypin położone jest we wschodniej części województwa kujawsko-pomorskiego. Miasto zajmuje powierzchnię 10 km² oraz graniczy z gminą wiejską Rypin. Miasto zamieszkiwało 15 599 mieszkańców (stan na 31.12.2022 r.). Głównymi szlakami komunikacyjnymi w mieście Rypin są: DW 534 relacji (Grudziądz – Golub-Dobrzyń – Rypin), DW 557 relacji (Rypin – Lipno), droga wojewódzka nr 563 relacji (Rypin – Żuromin – Mława) oraz DW 560 relacji (Brodnica – Rypin – Sierpc – Bielsk), klasy technicznej głównej.

Rysunek 1. Lokalizacja obszarów zmiany planu na terenie miasta Rypin (Źródło: SIP Rypin)

Obszar planu jest położony w centralnej części miasta, w rejonie pomiędzy ulicami Wł. Franciszka Dłutka, 3 Maja, Mławską i Malanowskiego. Powierzchnia planu wynosi 1,29 ha. Obszar stanowią działki o numerach ewidencyjnych nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14.

Obszar objęty planem w większości jest wykorzystywany pod funkcje usługowe. Do najważniejszych obiektów znajdujących się na terenie, należy szpital, tj. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej wraz z zielenią parkową. W graniach planu posadowiony jest również komin, na którym umieszczono kilka stacji bazowych telefonii komórkowej. W północno-zachodnim narożniku planu znajdują się dwie nieczynne studnie głębinowe przewidziane do likwidacji (dz. ewid. nr 765/10). W obszarze opracowania znajdują się również tereny komunikacji wewnętrznej – drogi dojazdowe do obiektów oraz utwardzone miejsca postojowe dedykowane obiektom usługowym. W bezpośrednim sąsiedztwie, od strony południowej znajduje się Galeria Handlowa Młyn.

Rysunek 2. Granice obszaru objętego opracowaniem (źródło SIP Rypin).

Obszar planu jest położony w graniach aglomeracji Rypin. W granicach obszaru planu nie występują formy ochrony przyrody, złoża, obszary i tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, główne zbiorniki wód podziemnych. Obszar jest w wystarczającym stopniu uzbrojony w infrastrukturę techniczną. Posiada dostęp do sieci wodociągowej, elektroenergetycznej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, telekomunikacyjnej oraz ciepłowniczej oraz do dróg publicznych, tj. Dłutka, 3 Maja, Mławska i Malanowskiego.

4.1.2. Budowa geologiczna i geomorfologia terenu

Według podziału Polski na mezoregiony fizyczno-geograficzne, miasto Rypin położona jest na obszarze Pojezierza Dobrzyńskiego.

Jednostka	Nazwa
Megaregion	Pozaalpejska Europa Środkowa
Prowincja	Niż Środkowoeuropejski
Podprowincja	Pojezierza Południowobałtyckie
Makroregion	Pojezierze Chełmińsko-Dobrzyńskie
Mezoregion	Pojezierze Dobrzyńskie

Pojezierze Dobrzyńskie zajmuje powierzchnię 2800 km². Wyniesienie nad poziomem morza mieści się w granicach od 100 do 150 m i tylko w kilku miejscach jest nieco większe, dochodząc do 154 m na północ od Rypina i 161 na południowy-wschód od Broniczy. Formy urzeźbienia powstały w fazie poznańskiej i subfazie kujawsko-dobrzyńskiej zlodowacenia wiślańskiego i są dość zróżnicowane⁴ Badany obszar obejmuje teren wysoczyzny morenowej. Jest to rozległa powierzchnia polodowcowa o deniwelacjach do 5 m i nachyleniu do 5°, zbudowana z gliny morenowej akumulowanej pod lądolodem, lokalnie z pokrywą osadów wytopieniowych. W litologii obszaru objętego planem występuje wydzielienie geologiczne - gliny zwałowe.

Deniwelacje terenów położonych w planie są umiarkowane. Wysokości bezwzględne występują na poziomie od około 113,21 do 119,69 m n.p.m. Widoczny jest spadek terenów z północy na południe.

Rysunek 3. Mezoregiony wg. Kondrackiego. Rypin

Budowę geologiczną wierzchniej warstwy obszaru gminy stanowią utwory plejstoceny reprezentowane przede wszystkim przez gliny morenowe oraz różnofrakcyjne piaski zalegające na glinach. Wysoczyzna morenowa Pojezierza Dobrzyńskiego zbudowana jest z glin i piasków zwałowych. Występują tu również osady zastoiskowe i wodnolodowcowe. Osady te i gliny zwałowe odsłaniają się na powierzchniowych zboczach rynny Rypienicy na północ od Rypina. Lokalnie gliny zwałowe przykryte są przez piaski, żwiry i głazy lodowcowe oraz gliny spływowe. Równina Urszulewska jest równiną sandrową. Sandr ten zbudowany jest z polodowcowych osadów piaszczysto-

żwirowych o lekko falistej rzeźbie. W okolicach Dylewa i Zakrocza występują oprócz piasków i żwirów również głązy i gliny spływowe moren czołowych oraz piaski i żwiry wodnolodowcowe powstałe podczas recesji ostatniego lądolodu. W dnach rynien subglacialnych oraz dnach licznych dolinek denudacyjnych i zagłębień bezodpływowych występują osady holoceny. Obejmują one głównie piaski i mułki jeziorne, kredy jeziorne i gytie, torfy oraz namuły i deluwia.

Pod względem hydrograficznym przeważająca część obszaru gminy leży w dorzeczu rzeki Drwęcy, w zlewni jej lewobocznego dopływu Rypienicy. Budowę geologiczną wierzchniej warstw stanowią utwory plejstoceny reprezentowane przede wszystkim przez gliny morenowe oraz różnofrakcyjne piaski zalegające na glinach. Rzeźba powierzchni miasta charakteryzuje się dużym urozmaiceniem. Dominującym elementem orograficznym jest dolina Rypienicy wcinająca się w otaczający teren na głębokość dochodzącą do 20-25 m. Wspomniana forma wraz z licznymi dolinkami bocznymi i wcięciami erozyjnymi kształtuje dynamiczny krajobraz na znacznej części obszaru miasta.

W rejonie obszaru objętego opracowaniem nie występują udokumentowane złoża kopalin. W obszarze tym nie znajdują się tereny i obszary górnicze.

4.1.3. Warunki klimatyczne

Województwo kujawsko-pomorskie leży w strefie klimatu umiarkowanego ciepłego, przejściowego od klimatu oceanicznego Europy Zachodniej do kontynentalnego Europy Wschodniej i Azji. Znajduje się w zasięgu mas atmosferycznych o różnorodnej genezie powstania i charakterze: morskich i kontynentalnych, polarnych, podzwrotnikowych i arktycznych, czemu sprzyja m.in. ukształtowanie powierzchni. Stąd wynika duża dynamika zmienności typów pogody, zarówno w cyklu rocznym, jak i wieloletnim.

Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne Alojzego Wosia (1999), Rypin mieści się w we wschodniej części Regionu Chełmińsko-Toruńskiego. Spośród innych regionów wyróżnia się on nieco większą częstotliwością występowania dni z bardzo ciepłą pogodą i z dużym zachmurzeniem. Średnio w ciągu roku występuje tu ponad 16 dni z tego typu pogodą. Częściej występują tu także dni z przymrozkami bardzo chłodne, z dużym zachmurzeniem i bez opadów.

Według W. Okołowicza powiat rypiński położony jest w dzielnicy klimatycznej mazurskiej. Średnia roczna temperatura wynosi 7,6 °C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia z wielolecia wynosi 17,6 °C), natomiast najchłodniejszym - styczeń (średnia – 2,6°C). Maksymalne temperatury osiągają 38°C, natomiast minimalne dochodzą do -32°C. Termiczne lato (średnia dobową temperatura powietrza powyżej 15°C) trwa tu średnio przez 90 dni, natomiast termiczna zima (temperatura średnia dobową poniżej 0°C) przez średnio 91 dni. Termiczne lato pojawia się na terenie powiatu w drugiej dekadzie czerwca, natomiast kończy w pierwszych dniach września. Zima na terenie powiatu rozpoczyna się na początku grudnia i trwa do pierwszej dekady marca. Termiczna wiosna (temperatura średnia dobową pomiędzy 5° a 15°C) pojawia się na tym obszarze (poprzedzona przedwiośnią,

które trwa około miesiąca) w pierwszych dniach kwietnia i utrzymuje się do początku czerwca przez około 60 dni. Termiczna jesień (temperatura średnia dobową pomiędzy 15° a 5°C) rozpoczyna się na obszarze powiatu na początku września i trwa do początku listopada przez około 60 dni. Przedzime – podobnie jak przedwiosnie – trwa na obszarze powiatu około miesiąca. Średnie roczne usłonecznienie na obszarze powiatu wynosi 4,4 godz./dobę. Najwięcej godzin ze słońcem notowanych jest w czerwcu (8,2 godz./dobę) a najmniej w grudniu (tylko 0,8 godz./dobę). Pogodnie (zachmurzenie do 20% nieba) na tym obszarze jest przez średnio 50-55 dni w roku, natomiast pochmurnie (zachmurzenie 80-100 %) jest tu przez 120-130 dni w roku. Dni pogodnych najwięcej jest na wiosnę (głównie w marcu) i jesienią (w październiku). Dni pochmurne natomiast najczęściej notowane są późną jesienią i w zimie.

4.1.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Wody powierzchniowe. Sieć wód powierzchniowych, o charakterze stałym, występuje głównie w części zachodniej miasta Rypin i jest ściśle związana z dnem doliny Rypienicy (RW20002028899) i równolegle do niej usytuowaną rynną. W dnach obydwu form dolinnych występuje sieć rowów melioracyjnych, kształtujących antropogeniczny odpływ wód powierzchniowych. W wyniku drenażu wód zarówno powierzchniowych jak i podziemnych nastąpiła w mniejszym lub większym stopniu degradacja środowiska dolinnego. Uzupełnienie sieci wód powierzchniowych stanowią niewielkie oczka wodne występujące głównie w północnej części miasta.

W odległości około 0,5 km na zachód od granic planu przepływa rzeka Rypiennica, stanowiąca najważniejszy element układu hydrologicznego miasta. Rypienica (RW20002028899) jest głównym ciekim i osią hydrograficzną gminy. Całkowita długość rzeki wynosi 35,8 km. Powierzchnia zlewni to 337,3 km². Jest ona lewostronnym dopływem Drwęcy. Szerokość dna doliny rzeki wynosi od 250 do 750 m. Średni spadek wynosi 1,9%. Dno rzeki budują torfy, których miąższość przekracza często 4 metry. Podłoże jest piaszczystożwirowe. Rzeka ma charakter semi-naturalny.

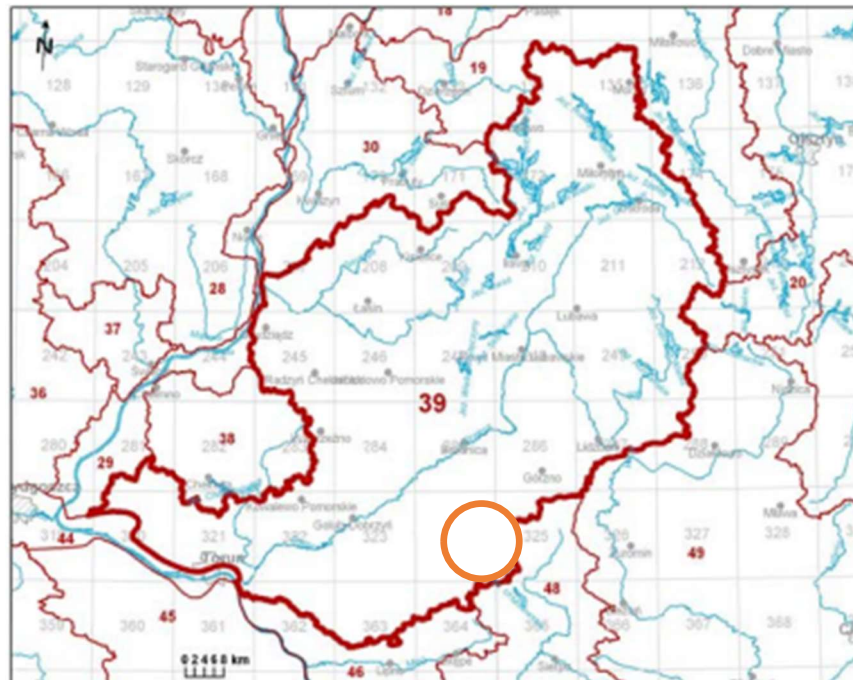
Obszar opracowania położony jest również w zasięgu Jednolitych Części Wód Powierzchniowych RW20001728889 „Rypienica do dopł. z jez. Długiego z jez. Długim”.

Na terenie opracowania nie występują wody powierzchniowe

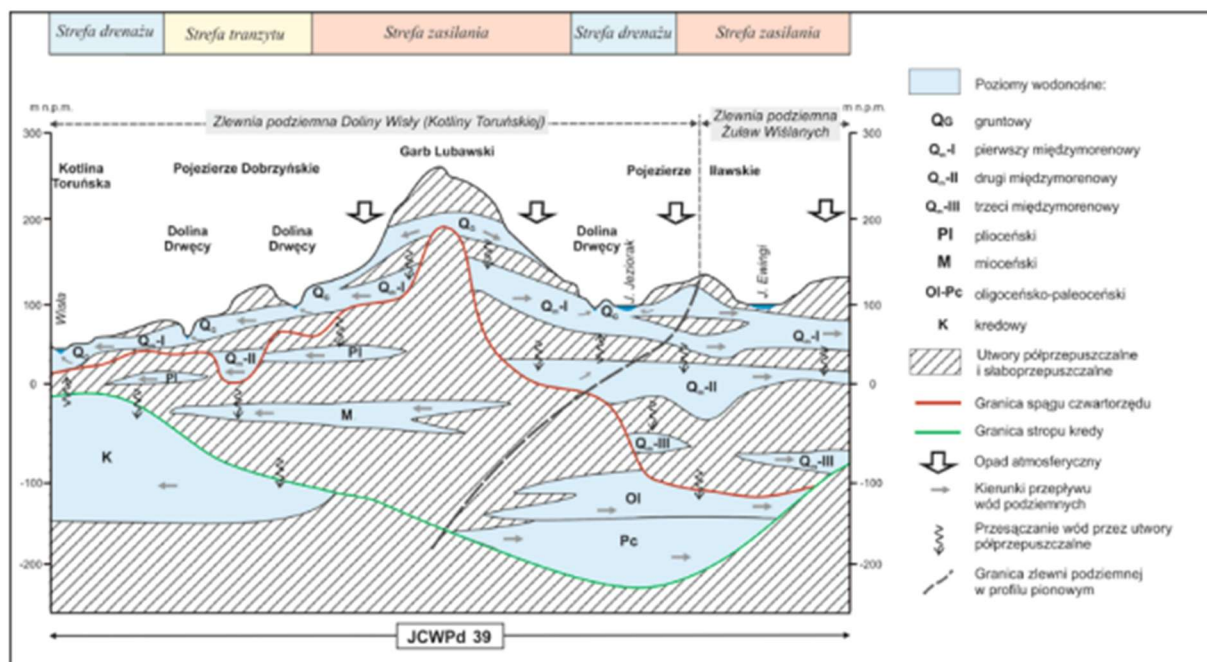
Wody podziemne. Na terenie miasta Rypin, w tym na obszarze opracowania występuje obszar Jednolitych Części Podziemnych Nr 39 PLGW200039 „Wisła”, rejon wodny Dolnej Wisły, dorzecze – Wisła, stratygrafia i typ ośrodka wodonośnego – czwartorzęd (porowy); paleogen-neogen (porowy), kreda (porowoszczelinowy). Stan chemiczny i ilościowy przedmiotowej jednostki w 2019 roku został określony jako dobry, zaś w najbliższym punkcie pomiarowym od obszaru opracowania nr 1609 występują wody dobrej jakości – II klasa.

Na jakość wód korzystnie wpływa uzbrojenie większości terenów w sieć kanalizacyjną i wodociągową. Minimalizuje to ryzyko przedostawania się zanieczyszczeń do wód podziemnych z nieszczelnych zbiorników na nieczystości płynne oraz ogranicza pobór wód podziemnych. W wyniku urbanizacji, ograniczeniu ulega

powierzchnia przepuszczalna. Ponieważ na obszarze opracowania nie były prowadzone pomiary warunków hydrologicznych, brak jest danych na temat procesu obniżania się poziomu wód podziemnych, jego szybkości i skali zjawiska.

Rysunek 4. Lokalizacja JCWPd 39.

Rysunek 5. Charakterystyka JCWPd 39.

Miasto Rypin, w tym obszar opracowania znajduje się poza obszarami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Obszar opracowania nie znajduje się poza zasięgami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

4.1.5. Warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy

Gleby. Podstawową barierą przestrzenną o charakterze przyrodniczym na terenie miasta Rypin, w tym na obszarze opracowania były kompleksy gleb o wysokich klasach bonitacyjnych. Ich występowanie ograniczało możliwości bezpośredniego inwestowania oraz wymuszało racjonalne gospodarowanie przestrzenią.

Zgodnie z wypisami ewidencją gruntów i budynków grunty stanowią użytki oznaczone symbolami Bi – inne tereny zabudowane, B – tereny mieszkaniowe, dr – drogi. Występujące tutaj tereny zabudowane nie posiadają cech, które mogą podlegać ocenie jakości gruntów, takich jak klasa bonitacyjna czy kompleks przydatności rolniczej. Profilu glebowy na terenach zainwestowanych na skutek robót ziemnych związanych z powstawaniem obiektów kubaturowych oraz sieci infrastruktury technicznej uległ zniszczeniu. W związku z powyższym warstwy gleby zostały wymieszane, zaś powierzchnie biologicznie czynne uszczuplone. Wskutek zainwestowania tych terenów powstały gleby urbanoziemne. Gleba jest stale zanieczyszczana różnego rodzaju związkami chemicznymi, metalami ciężkimi oraz pyłami pochodzącymi z komunikacji i opadających zanieczyszczeń atmosferycznych. Zanieczyszczenia są zmywane z nawierzchni ciągów komunikacyjnych, co powoduje przedostawanie się do gleby substancji ropopochodnych, soli i substancji rozmrażających.

W rejonie opracowania nie stwierdzono objawów ruchów mas ziemnych.

Flora. System ekologiczny miasta Rypina, w tym obszaru opracowania obejmuje tereny biologicznie czynne, powiązane w jeden funkcjonalny układ przyrodniczy. W skład systemu wchodzi zarówno kompleksy leśne, łąki, pastwiska, sady, ogrody działkowe, jak również wszystkie tereny zieleni powiązanej z zabudową miejską. Tereny biologicznie czynne w obrębie Rypina zajmują powierzchnię wynoszącą około 400 ha. Obszar opracowania położony jest w środowisku antropogenicznie zmienionym, na stan szaty roślinnej kluczowy wpływ ma aktualne użytkowanie terenu. Znaczna część analizowanego obszaru planu jest utwardzona - zajęta pod budynki, drogi, chodniki, parkingi. Uzupełniona jest ona zielenią urządzoną o funkcji ozdobnej. Udział powierzchni biologicznie czynnej w zasięgu terenów zainwestowanych jest niewielki. Pośród tych terenów zidentyfikowano obszar zieleni parkowej o najwyższej jakości szaty roślinnej. W parku spotykamy roślinność trawiastą, krzewy oraz drzewa. Pozostały obszar planu jest pokryty zielenią nieurządzoną, ruderalną. Szata roślinna występująca na obszarze opracowania charakteryzuje się zróżnicowaną jakością, tj.:

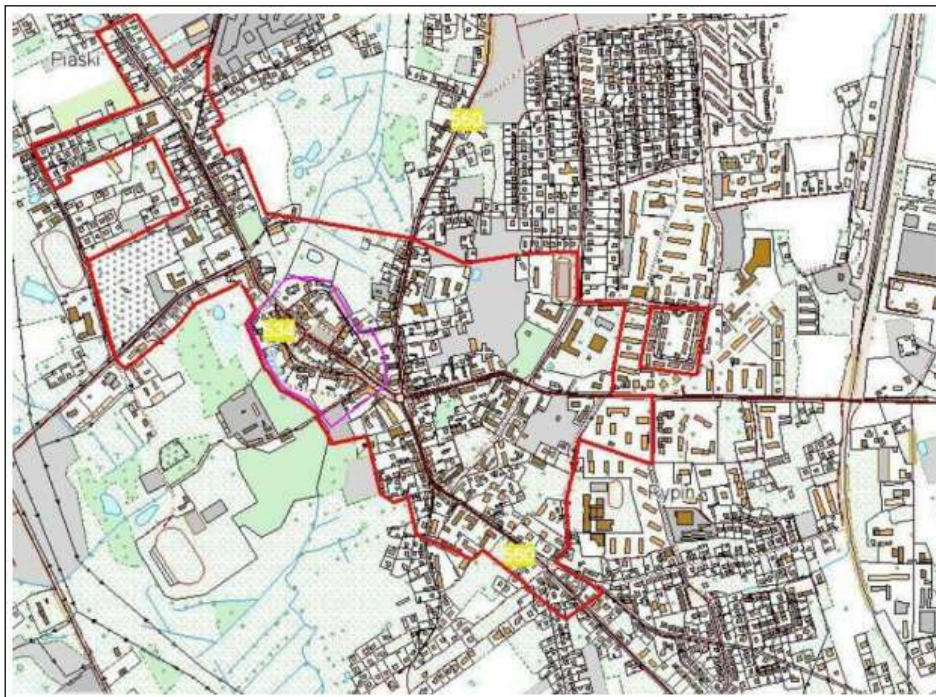
- niską – tereny niezainwestowane we wschodniej i południowo-wschodniej części planu,
- przeciętną – zielenią ozdobną towarzyszącą zabudowie,
- wysoką – teren zieleni parkowej w zachodniej części planu.

Fauna. Ze względu na położenie obszaru opracowania w intensywnie zagospodarowanej części miasta i znaczny jego stopień zainwestowania, występujący tutaj świat zwierzęcy również jest ubogi. Reprezentowany jest on głównie przez drobne ssaki, owady i ptaki. Na terenie opracowania występują głównie gatunki zwierząt związane ze środowiskiem rolnym i zurbanizowanym.

4.1.6. Zasoby krajobrazowe i kulturowe oraz obszary chronione

W obszarze planu miejscowego występują obiekty i obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków.

- strefa historycznej struktury przestrzennej miasta Rypin z zachowaną zabudową z XIX wieku, ujęta w Gminnej Ewidencji Zabytków/Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków,

Rysunek 5. Strefa historycznej struktury przestrzennej miasta Rypin (źródło: Gminna Ewidencja Zabytków)

- Szpital i d. ogród przy Szpitalu – zbytki nieruchome, ujęte w Gminnej Ewidencji Zabytków/Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków, adres - 3. Maja 2, czas powstania – 1923 rok

Rysunek 6. Budynek Szpitala (zdjęcie historyczne, domena publiczna)

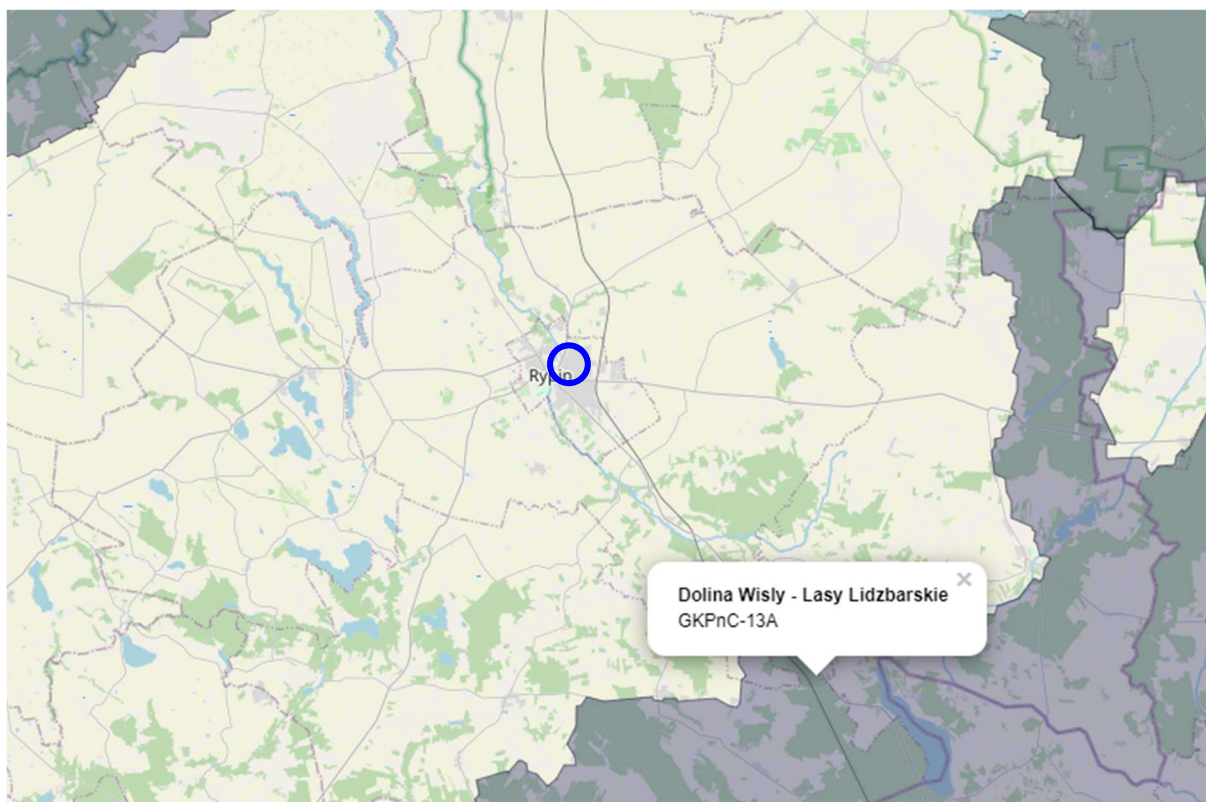
Rysunek 7. Zabytkowy ogród przy Szpitalu (domena publiczna)

Na obszarze opracowania nie występują obszary ani obiekty podlegające ochronie prawnej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W obszarze opracowania nie występują obszary chronione na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Dla prawidłowego funkcjonowania środowiska niezbędne jest zachowanie ciągłości związków funkcjonalno-przestrzennych między składowymi ekosystemów, a w szczególności migracji gatunków, wzajemnego wzbogacania ekosystemów w materię, energię i informację biologiczną. Dla zrozumienia i dobrego zobrazowania struktury i funkcjonowania środowiska stosuje się metody modelowania rzeczywistości. Koncepcja płatów, korytarzy i matryc powinna znaleźć zastosowanie w planowaniu przestrzennym, ponieważ dotyczy powierzchni, punktów i linii bez względu na ich genezę, stopień naturalności czy przekształcenia i odchodzi od systemów taksonomicznych jednostek krajobrazowych.

Z punktu widzenia polskiego prawodawstwa funkcję korytarzy ekologicznych pełnią obszary chronionego krajobrazu. Zgodnie z ustawową definicją korytarz ekologiczny to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów.

Rysunek 8. Lokalizacja obszaru opracowania względem korytarzy ekologicznych.

Obszar opracowania leży poza korytarzami ekologicznymi rangi krajowej. Na południe od obszaru zmiany planu przebiega główny korytarz ekologiczny Dolina Wisły – Lasy Lidzbarskie (GKPnC-13A).

Dolina rzeki Rypienicy (poza obszarem planu) stanowi korytarz ekologiczny o znaczeniu wojewódzkim. Występujące tutaj kompleksy roślinności naturalnej i antropogenicznej mają istotny wpływ na kształtowanie „klimatu” przyrodniczego miasta i warunków życia mieszkańców. Obszar ten winien być chroniony przed wprowadzeniem takich form zagospodarowania, które mogłyby wpłynąć negatywnie na jego ważną funkcję przyrodniczą.

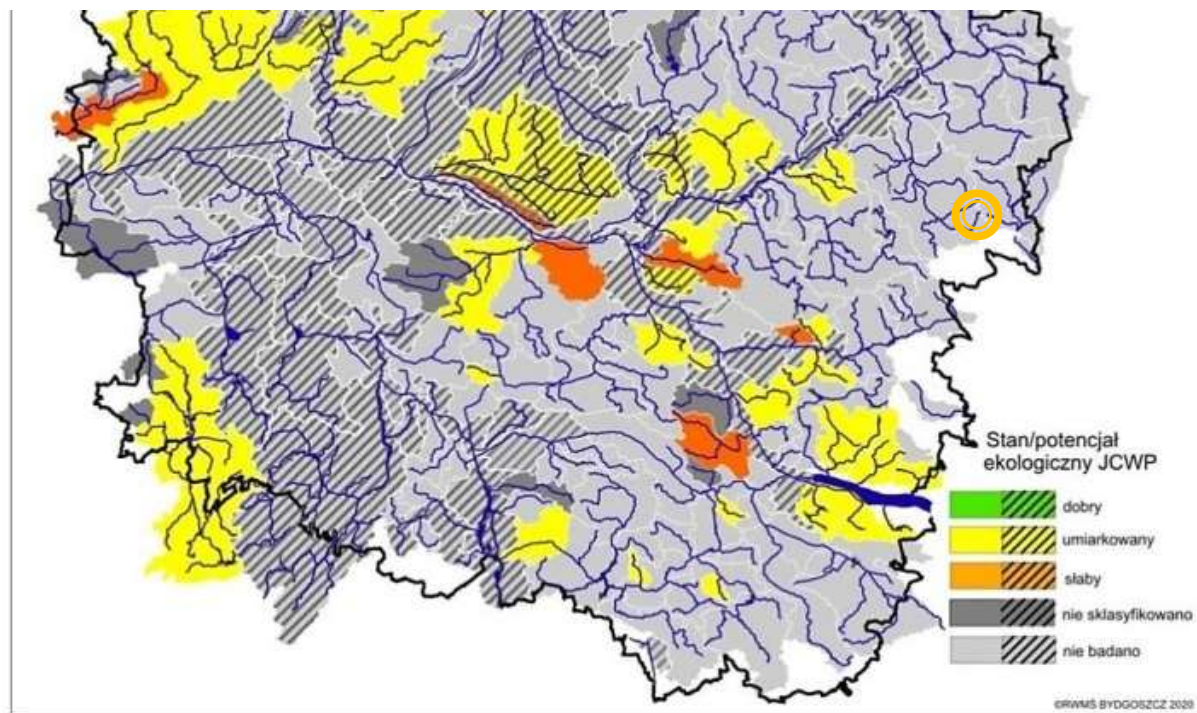
4.2. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego

4.2.1. Wody powierzchniowe

W roku 2018 analizę jakości wód wyznaczono w 69 punktach pomiarowokontrolnych, zlokalizowanych na 68 jednolitych częściach wód powierzchniowych (JCWP) i 62 ciekach. W przypadku 2 JCWP – nie przystąpiono do badań monitoringowych. Są to: Skarlanka, z powodu zbyt wysokiego stanu wód, utrzymującego się w okresie zimy i wczesnej wiosny 2018, uniemożliwiającego prawidłowy pobór prób, oraz Dopytyw spod Murzynna, który nigdy nie odprowadzał wody do Kanału Struga Zielona. Zatem monitoring podjęto w 67 ppk zlokalizowanych w 66 JCWP. Badania obejmowały zakres:

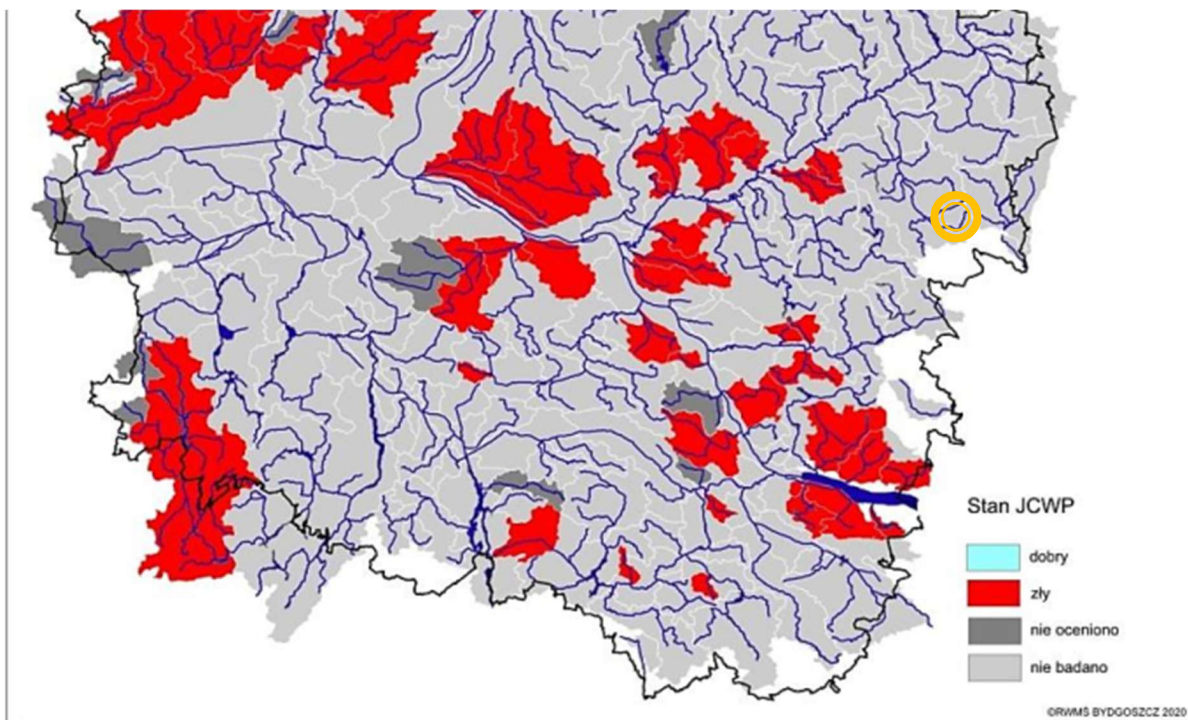
- biologiczny – 65 ppk (65 JCWP),

- fizykochemiczny – 67 ppk (66 JCWP), w tym:
 - 65 ppk (65 JCWP) to monitoring operacyjny,
 - 2 ppk (1 JCWP) to Zintegrowany Monitoring Środowiska Przyrodniczego (ZMŚP),
- bakteriologiczny – 6 ppk (6 JCWP).

Rysunek 9. Wyniki klasyfikacji stanu i potencjału ekologicznego jednolitych części wód płynących w województwie kujawsko-pomorskim w 2018 roku (źródło: PMŚ)

Stan jcwp oceniono poprzez porównanie klasyfikacji stanu/potencjału ekologicznego i stanu chemicznego na podstawie badań prowadzonych w reprezentatywnym punkcie pomiarowo-kontrolnym, a określa go gorszy ze stanów. Jeżeli jcwp występuje na obszarze chronionym ocena stanu wód uwzględnia także spełnianie wymogów dodatkowych określonych dla tego obszaru. Wody są w dobrym stanie, jeżeli mają dobry lub powyżej dobrego stan/potencjał ekologiczny i równocześnie dobry stan chemiczny oraz w przypadku występowania na obszarze chronionym spełnione są wymogi dodatkowe określone dla tego obszaru. Do stanu złego zakwalifikowane są wody, które mają stan/potencjał ekologiczny umiarkowany, słaby i zły, stan chemiczny poniżej dobrego lub niespełnienie wymogów dodatkowych określonych dla obszarów chronionych.

Rysunek 10. Wyniki oceny stanu jednolitych części wód płynących w woj. kujawsko-pomorskim w 2018 roku (źródło: PMS)

4.2.2. Wody podziemne

Ocena stanu JCWPd 39 dokonana w roku 2012 wykazała:

- Stan chemiczny: dobry;
- Stan ilościowy: dobry;
- Stan (ogólny): dobry;
- Presje/oddziaływania i zagrożenia: antropogeniczne;
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: niezagrażona

Dobry stan wód podziemnych oznacza taki stan osiągnięty przez JCWPd, w którym zarówno stan ilościowy, jak i jakościowy (chemiczny) jest określony jako co najmniej „dobry”. Oznacza to, że:

- zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, zostały osiągnięte możliwe do uzyskania cele środowiskowe ustalone dla ekosystemów zależnych od wód podziemnych i cele w zakresie zaspokajania racjonalnie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności,
- dostępne zasoby wodne JCWPd przekraczają długoterminowe średnioroczne wielkości poboru,
- stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają standardów jakości, zgodnych z odpowiednimi przepisami Wspólnoty Europejskiej, nie wykazują dopływu naturalnych wód słonych lub wód z wysokimi zawartościami niepożądanych innych szkodliwych składników.

Obecne zagospodarowanie terenów objętych opracowaniem nie wskazuje na podwyższone ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych. Ryzyka dla wód podskórnych można utożsamiać z ryzykami opisanymi wyżej dla wód powierzchniowych.

4.2.3. Powietrze atmosferyczne

Ocenę stanu aerosanitarne za lata 2013-2018 wykonano poprzez porównanie uzyskanych wyników pomiarów ze stacji pomiarowych z dopuszczalnymi i docelowymi poziomami zanieczyszczeń, określonymi przez Ministra Środowiska w rozporządzeniu z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012, poz.1031) zmienionym przez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 października 2019 r. (Dz.U. z 2019, poz. 1931). Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy przeprowadził w roku 2019 kontrole dotyczącą uchwalania i realizacji programów ochrony powietrza w mieście Rypin.

Można wyróżnić trzy podstawowe rodzaje emisji antropogenicznej: punktową, powierzchniową i liniową. Emisja punktowa powstaje w zakładach przemysłowych w wyniku spalania paliw do celów energetycznych oraz w przemysłowych procesach technologicznych. Emisja liniowa to przede wszystkim emisja komunikacyjna. Emisja powierzchniowa (rozproszona) powstaje głównie w sektorze komunalno-bytowym w wyniku procesu spalania w indywidualnych instalacjach grzewczych oraz z oczyszczania ścieków w otwartych urządzeniach oczyszczających, składowania surowców, produktów i odpadów.

Klasyfikacja stref w rocznej ocenie jakości powietrza za 2022 rok ze względu na ochronę zdrowia ludzi wskazała w województwie kujawsko – pomorskim klasy C dla dwóch zanieczyszczeń: pyłu zawieszonego PM₁₀ (w klasie C znalazła się tylko strefa kujawsko – pomorska) oraz benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ (3 strefy w klasie C: aglomeracja bydgoska, miasto Włocławek i strefa kujawsko – pomorska).

Tabela 1. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2022 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}) [źródło: GIOŚ]

Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM ₁₀	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM _{2,5}
strefa kujawsko - pomorska	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	A1

Pomiary stężeń dwutlenku siarki prowadzone w 2022 r. na terenach pozamiejskich województwa kujawsko - pomorskiego, oddalonych od głównych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza, nie wykazały przekroczeń dopuszczalnego poziomu średniorocznego oraz dopuszczalnego poziomu w porze zimowej określonych ze względu na ochronę roślin.

W 2022 roku nie został przekroczony żaden z dwóch poziomów dopuszczalnych: średni dla roku kalendarzowego i dla pory zimowej (1 X 2021 - 31 III 2022) ze względu na ochronę roślin. Stężenie dla pory zimowej obliczono dla

stacji pozamiejskiej Zielonka w Borach Tucholskich. Uzyskane stężenie średnie z miesięcy październik 2021 – marzec 2022 wyniosło 3,3 µg/m³, przy wartości dopuszczalnej 20 µg/m³, a stężenie średnie roczne 2,3 µg/m³ przy wartości dopuszczalnej 20 µg/m³. W 2022 roku nie został przekroczony poziom dopuszczalny NO_x określony jako stężenie średnie roczne ze względu na ochronę roślin. Stężenie średnie obliczono dla stacji pozamiejskiej Zielonka w Borach Tucholskich i wyniosło 5,1 µg/m³ przy poziomie dopuszczalnym 30 µg/m³. O klasie strefy kujawsko – pomorskiej ze względu na ozon dla kryterium ochrona roślin zadecydowały pomiary wykonywane na stacji pomiarowej Koniczynka w powiecie toruńskim. Strefa uzyskała klasę D2 dla poziomu celu długoterminowego ozonu i klasę A dla poziomu docelowego.

Tabela 2. Wyniki klasyfikacji stref w ocenie za 2022 rok - ochrona roślin [źródło: GIOŚ]

Kod strefy	Nazwa strefy	Klasa strefy dla SO ₂	Klasa strefy dla NO _x	Klasa strefy dla O ₃	
				Wg poz. docelowego	Wg poz. Celu długoterminowego
PL0404	strefa kujawsko - pomorska	A	A	A	D2

4.2.4. Klimat akustyczny

Monitoringiem hałasu komunikacyjnego w latach 2017-2018 objętych zostało prawie 15 km dróg, na obszarach miast nie objętych obowiązkiem realizacji map na terenie województwa. Analiza wyników prowadzonych badań wskazuje, że na 50% monitorowanych ulic w porze dnia, emisja hałasu utrzymuje się na poziomie od 65-70 dB. Poziom emisji hałasu powyżej 70 dB odnotowano na ponad 21% ulic objętych badaniami w porze dnia. Na analizowanym obszarze nie stwierdzono w porze dnia emisji hałasu poniżej poziomu 55 dB (ryc. 4.2.12). W porze nocy emisję hałasu pochodzącego od transportu samochodowego na monitorowanych w latach 2017-2018 ulicach, w zakresie poniżej 55 dB, zarejestrowano na 15% ulic objętych badaniami. Na 40% badanych dróg w porze nocy emisja hałasu utrzymuje się na poziomie od 65-70 dB, natomiast nie odnotowano w monitorowanych obszarach poziomów emisji powyżej 70 dB.

Dla przedmiotowego obszaru nie wykonywano pomiarów hałasu drogowego. Lokalizacja poza korytarzem drogi krajowej powoduje, że dla przedmiotowego obszaru nie ma wykonanej mapy akustycznej.

4.2.5. Promieniowanie elektromagnetyczne

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, jak również obserwacji zmian, dokonuje się w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Zgodnie z art. 123, ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2024 r. poz. 54, t.j.), Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi okresowe pomiary poziomów pól elektromagnetycznych.

Wartość średnia [składowa elektryczna w przedziale częstotliwości 3 MNz – 3 GHz] wynosiła 0,30 V/m +/- 0,10 V/m – przy poziomie dopuszczalnym 7 V/m. Oznacza to, że stan środowiska pod względem poziomu pola magnetycznego należy uznać za **dobry**.

Średnia arytmetyczna zmierzonych wartości skutecznych natężeń pól elektrycznych promieniowania elektromagnetycznego dla zakresu częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz uzyskanych dla punktu pomiarowego zlokalizowanego w Rypinie, ul. Nowy Rynek 25 wynosiły: 2008: 0,25 V/m, 2011: 0,21 V/m, 2014: 0,2 V/m, 2017: Wartości zmierzone poniżej dolnego progu oznaczalności sondy - przy poziomie dopuszczalnym 7 V/m. Oznacza to, że stan środowiska pod względem poziomu pola magnetycznego należy uznać za **dobry**.

4.3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań:

4.3.1. Ochrona klimatu akustycznego

- w przypadku lokalizacji uciążliwych funkcji usługowych zaleca się stosowanie zieleni izolacyjnej, w szczególności zimozielonej oraz ograniczenie uciążliwości do granic zajmowanych terenów;
- na klimat akustyczny negatywnie wpływa hałas komunikacyjny.

4.3.2. Ochrona środowiska gruntowo – wodnego

- w zakresie gospodarki ściekowej nakazuje się zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie z uwagi na wrażliwe cechy środowiska gruntowo - wodnego;
- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych i utwardzonych (w tym parkingów), zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- ze względu na ochronę zasobów wód podziemnych nie powinno się odprowadzać nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni.

4.3.3. Ochrona powietrza atmosferycznego

- wskazane jest wykorzystanie do ogrzewania budynków kotłowni działających na proekologiczne paliwa (olej, gaz, biomasa) oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności, zaleca się także wykorzystanie źródeł energii odnawialnej (zalecane źródła: energia słoneczna, geotermalna, wody, wiatru, zgodnie z przepisami odrębnymi);
- wszystkie przemysłowe źródła emisji zanieczyszczeń powietrza i hałasu muszą posiadać aktualne decyzje „pozwolenie na emisję” lub „pozwolenie zintegrowane”;
- zaleca się nielocalizowanie przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, z wyjątkiem niezbędnych elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym infrastruktury komunalnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- zaleca się wykorzystanie zieleni wysokiej przyulicznej do częściowego pochłaniania zanieczyszczeń komunikacyjnych;
- zaleca się ograniczenie emisji niskiej poprzez stopniowe przechodzenie na stosowanie proekologicznych źródeł energii oraz energii ze źródeł odnawialnych.

4.3.4. Ochrona walorów krajobrazowych, przyrodniczych i architektonicznych

- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej;
- pozostawianie stosunkowo dużych terenów biologicznie czynnych w ramach wydzielanych terenów zabudowy, zachowanie zieleni parkowej
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego musi uwzględniać zachowanie lokalnego systemu powiązań przyrodniczych i jego zewnętrznych połączeń;
- ustalenie spójnych zasad wprowadzania nowej zabudowy oraz modernizacji istniejącej
- rozwój zabudowy powinien być ograniczony do sąsiedztwa terenów już zainwestowanych jako uzupełnienie ich struktury przestrzennej i powinien być skorelowany z rozwojem infrastruktury technicznej, w tym głównie sieci kanalizacyjnej i wodociągowej,
- planowana zabudowa powinna być dostosowana do charakterystyki architektonicznej i skali istniejącej zabudowy w celu ochrony walorów krajobrazu kulturowego;
- pielęgnacja zieleni urządzonej, w tym parkowej i towarzyszącej zabudowie;
- dostosowanie sztucznych nasadzeń do naturalnych warunków siedliskowych.

4.4. Odporność środowiska na degradację

W obrębie oddziaływań destrukcyjnych człowieka na system przyrodniczy wyróżnić można:

- degradację, czyli przesunięcie systemu na niższy poziom termodynamiczno-informacyjny,
- degenerację, czyli rozpad zależności wewnętrznych między składnikami systemu, co powoduje zanik mechanizmów stabilizujących,
- dysfunkcję, czyli zmianę (najczęściej uproszczenie) sposobu przepływu materii i energii bez wyraźnych zmian struktury,
- dekompozycję, czyli zmianę struktury, składu i relacji ilościowych między składowymi systemu.

Skutki działań człowieka w środowisku można klasyfikować ze względu na:

- ich zasięg przestrzenny (punktowy, liniowy i powierzchniowy),
- czas ich trwania (długo- i krótkoterminowe),
- częstotliwość (powtarzalne, ciągłe, cykliczne, zanikające),
- skalę (lokalne, regionalne, globalne),
- charakter (skumulowane, synergiczne, przypadkowe, odwracalne lub nieodwracalne),
- skutki dotyczące zasobów nieodnawialnych.

Pod pojęciem odporności rozumie się najczęściej taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

W ujęciu historycznym proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. Następnym czynnikiem przekształceń była urbanizacja obszaru, w wyniku której następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentacja. Najpóźniej pojawiają się różnego rodzaju zanieczyszczenia, których emisja ma współcześnie zasięg transgraniczny.

Wymienione czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne (litosferę, hydrosferę, powierzchnię ziemi i klimat) i biotyczne (wszystkich poziomów organizacji przyrody) oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W przypadku analizowanego terenu do elementów **mało odpornych na degradację**, zaliczono przede wszystkim:

- wody podziemne,
- klimat akustyczny,
- warunki mezoklimatyczne,
- zbiorowiska roślinne i fauna:
 - chronione gatunki roślin,
 - otoczenie gniazd ptaków chronionych,

Elementy **średnio** odporne to:

- podłoże gruntowe:
 - gleby klas bonitacyjnych III – IV,
- zbiorowiska roślinne i fauna:
 - trwałe użytki zielone,
 - zieleń nieurządzona,
 - zbiorowiska segetalne (upraw rolnych).

Do elementów **odpornych** zalicza się:

- podłoże gruntowe:
- grunty antropogeniczne przekształcone mechanicznie i/lub chemicznie,
- tereny o nachyleniu 0-5°,
- zbiorowiska roślinne i fauna:
 - pastwiska,
 - trwałe użytki zielone,
 - zieleń urządzona,
 - fauna i flora synantropijna.

4.5. Ocena zdolności środowiska do regeneracji

System przyrodniczy, posiada zdolność utrzymywania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, czyli powracania do stanu normalnego po jego naruszeniu. Lecz w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Człowiek zazwyczaj nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy których załamanie to następuje. Stwierdza się to dopiero po reakcji przyrody na wprowadzony czynnik.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (a pozostałe są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Rozpatrując analizowany obszar należy stwierdzić, że środowisko przyrodnicze nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

Zdolność do regeneracji najczęściej wyrażana jest długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko, a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji należy do zadań najtrudniejszych, gdyż:

- środowisko bardzo rzadko wraca do takiego samego stanu, jaki istniał przed wystąpieniem oddziaływań,
- degradacja środowiska często następuje pod wpływem synergicznego oddziaływania kilku czynników i nie można stwierdzić, który z nich odgrywa ważniejszą rolę, a wstrzymanie ich oddziaływania nie następuje jednocześnie,
- regeneracja przebiegająca pod wpływem czynników naturalnych (po zaniechaniu antropopresji) często wspomagana jest celowymi działaniami człowieka (np. rekultywacja) i wówczas jej tempo jest zróżnicowane,
- wiele procesów regeneracyjnych (odnoszących się np. do roślinności lub zasobów wód podziemnych) trwa długo i może przekraczać długość życia jednego pokolenia ludzi.

Ogólnie przyjmuje się, że regeneracja w środowisku następuje wyłącznie pod wpływem procesów naturalnych. W przypadkach, gdy przyroda „nie poradzi sobie sama”, celowe działania człowieka mogą znacznie przyspieszyć regenerację środowiska.

Skala czasu niezbędnego dla osiągnięcia oczekiwanego efektu regeneracji stanu danego elementu środowiska przyrodniczego, jest wyraźnie zróżnicowana.

Regeneracja **krótkoterminowa** – do 50 lat na uzyskanie spodziewanych efektów – dotyczy:

- wód powierzchniowych,
- jakości stanu atmosfery,
- roślinności spontanicznej i synantropijnej w obszarach osiedlowych,
- roślinności pól uprawnych i łąk.

Regeneracja **długoterminowa** – powyżej 50 lat – dotyczy:

- rekultywacji gleb,
- naturalnej sukcesji roślinnej.

Regeneracja **w skali historycznej** – powyżej 100 lat – dotyczy:

- samooczyszczania wód podziemnych,
- detoksykacji gleb.

W procesach regeneracji przyrodniczej, podstawowe znaczenie posiadają procesy przyrodnicze naturalne, jednakże w przypadku większości analizowanych elementów środowiska, niezbędne jest wykorzystanie także technicznych działań człowieka. Działania takie mogą znacząco wpływać na przyspieszenie przebiegu procesów regeneracji środowiska. Regeneracja przyrodniczych elementów środowiska, rzadko pozwala osiągnąć stan w pełni identyczny z naturalnym, początkowym.

5. Analiza ustaleń projektu planu

5.1. Ustalenia projektu planu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z 3 rozdziałów.

W rozdziale 1. Zawarto ustalenia ogólne, dla całości obszaru planu. W tym: zidentyfikowano obszar planu, wskazano zagadnienia i obszary problemowe nie występujące na terenach objętych planem, wskazano na oznaczenia graficzne będące ustaleniami planu oraz wprowadzono słownik. Ustalono zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Ustalono zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu, w tym:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych za wyjątkiem instalacji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym;
- zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z wyjątkiem: obiektów infrastruktury technicznej dopuszczonych planem, dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń, przedsięwzięć dopuszczonych na terenach oznaczonych symbolami 1UZ, 1U
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowych;
- ochronę wód podziemnych poprzez zakaz składowania odpadów w rozumieniu przepisów odrębnych, zagospodarowanie ścieków na warunkach określonych w § 13 ust. 4 uchwały oraz ochronę studni głębinowej zlokalizowanej na terenie oznaczonym symbolem 1IWU na zasadach określonych w § 9 uchwały;
- obowiązek ochrony przed hałasem terenów faktycznie zagospodarowanych poprzez określenie dopuszczalnych poziomów hałasu zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. dla terenu oznaczonego

symbolem 1UZ, zgodnie z poziomem hałasu dopuszczalnym dla terenów szpitali w miastach i domów opieki społecznej oraz obowiązek ograniczenia uciążliwości hałasowej do granic własnej działki

- obowiązek ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza poprzez nakaz eksploatacji instalacji powodujących wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w sposób nieprzekraczający standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny,
- wskazanie szpalerów drzew do zachowania i uzupełnienia, dla których ustalono uzupełnienie gatunkami drzew zgodnymi z miejscowymi warunkami siedliskowymi oraz dopuszczono wycinkę drzew w przypadku zagrożenia życia i mienia oraz złych warunków fitosanitarnych przy jednoczesnej rekompensacji gatunkami drzew zgodnych z miejscowymi warunkami siedliskowymi.

Ustalono szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem. Ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. Wprowadzono zapisy dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. Ustalono także stawkę służącą do naliczania jednorazowych opłat z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu, w wysokości 1%.

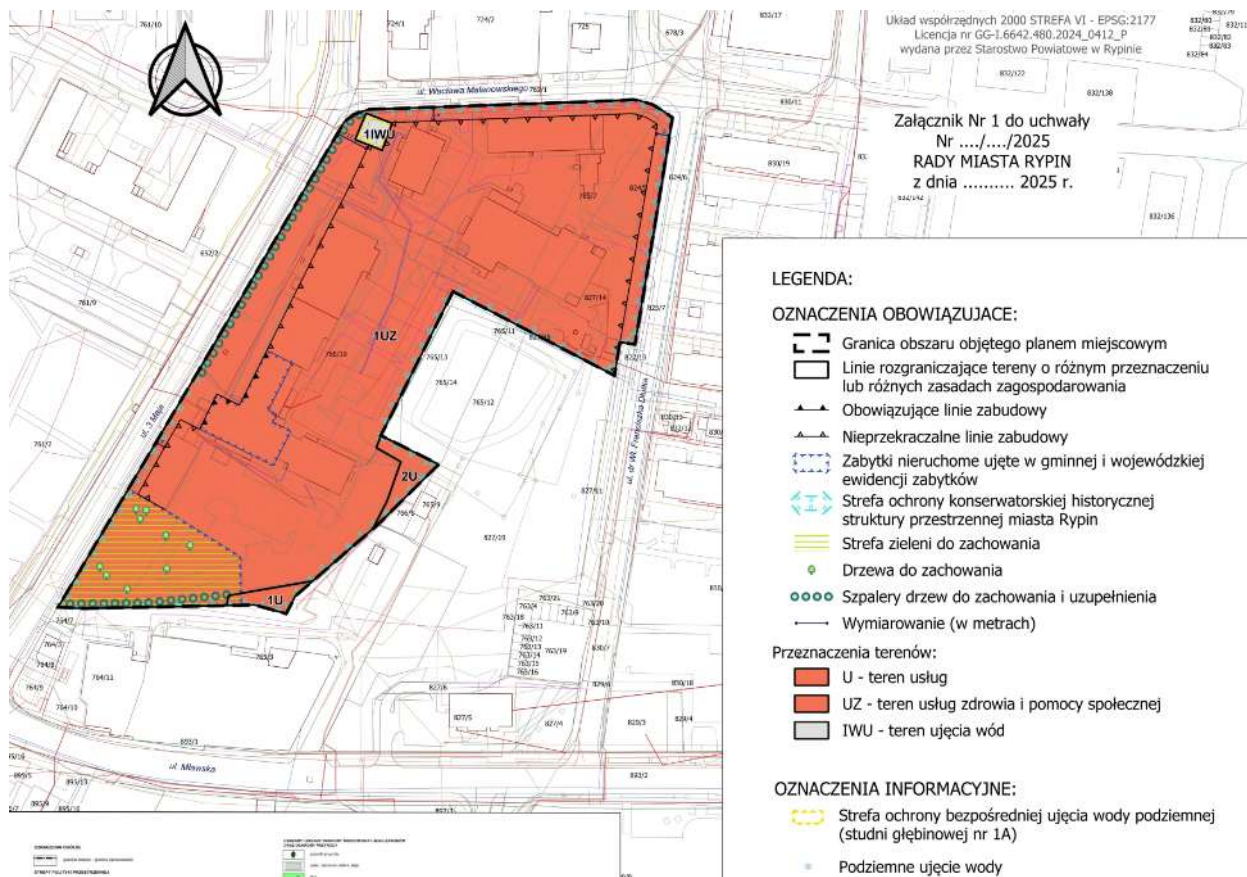
W rozdziale 2 zawarto ustalenia szczegółowe dla terenów, zgodnie z tabelą:

Tabela 3. Podstawowe parametry dla poszczególnych terenów.

Symbol	Przeznaczenie podstawowe	Ograniczenia i dopuszczenia	Intensywn. zabudowy	Minim. pow. biol. czynna	Maksym. powierzchnia zabudowy	Inne ustalenia
1U, 2U	teren usług, z wyłączeniem usług handlu wielkopowierzchniowego, usług bezpieczeństwa i porządku publicznego	Dopuszcza się lokalizację obiektów towarzyszących, związanych z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu, zgodnie z jego przeznaczeniem: 1)infrastruktury technicznej; 2)miejsc do parkowania; 3)dojazdów, dojść, chodników, ścieżek rowerowych; 4)budowli terenowych takich, jak: podjazdy, schody, rampy, mury oporowe; 5)zieleni urządzonej.	0,1-3,0	10%	70%	maksymalna wysokość zabudowy – 15 m; maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych – 5
1UZ	teren usług zdrowia i pomocy społecznej	Dopuszcza się lokalizację obiektów towarzyszących, związanych z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu, zgodnie z jego przeznaczeniem: 1)infrastruktury technicznej; 2)miejsc do parkowania; 3)dojazdów, dojść, chodników, ścieżek rowerowych; 4)budowli terenowych takich, jak: podjazdy, schody, rampy, mury oporowe; 5)zieleni urządzonej.	0,1-3,0	10%	70%	maksymalna wysokość zabudowy – 15 m; maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych – 5

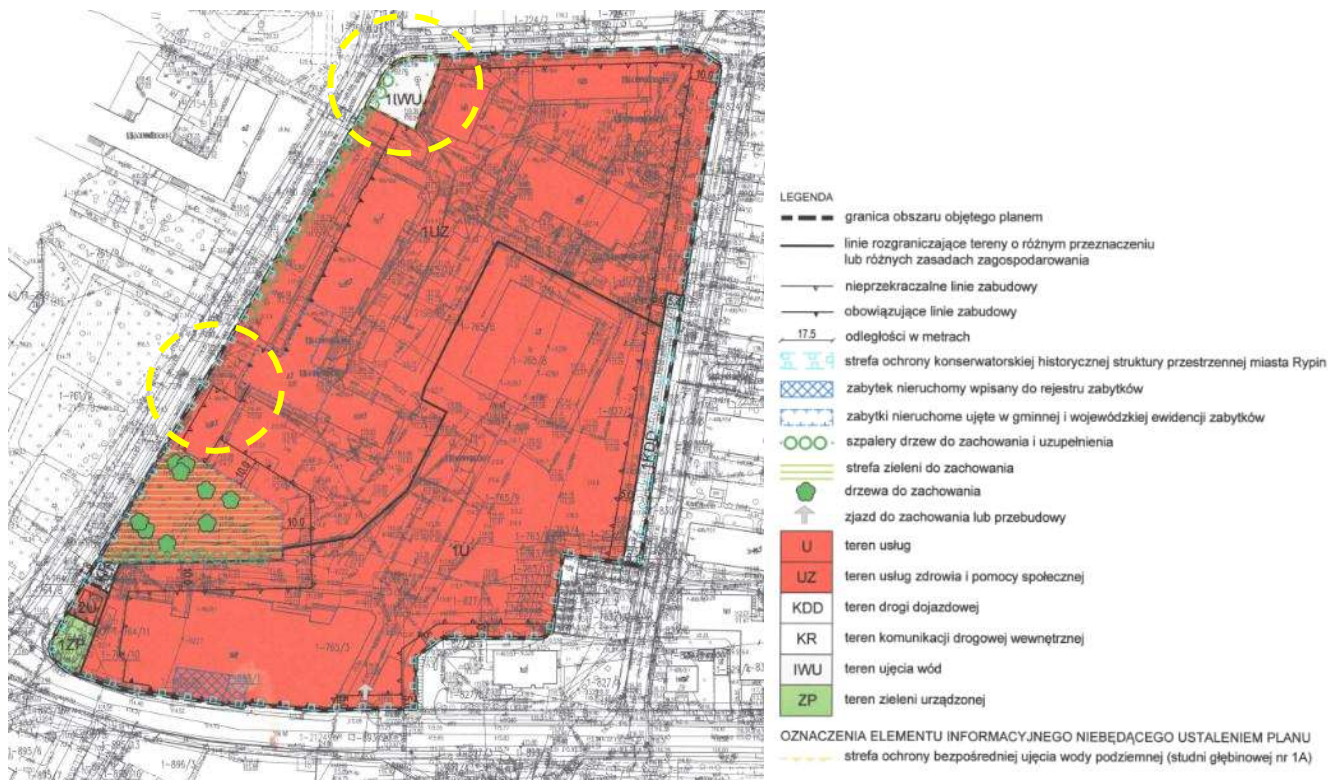
1IWU	teren ujęcia wód	zakaz lokalizacji budynków i miejsc do parkowania pojazdów	-	-	90%	-
------	------------------	--	---	---	-----	---

Rozdział 3. zawiera przepisy końcowe, datę wejścia uchwały w życie oraz powierzenie wykonania uchwały Burmistrzowi Miasta Rypin.

Rysunek 11. Graficzna prezentacja ustaleń przedmiotowego MPZP.

Ponadto, plan nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rypin” przyjętego Uchwałą Nr XI/93/15 Rady Miasta Rypin z dnia 8 października 2015 r., zmienionego uchwałą Nr LIX/358/2023 Rady Miasta Rypin z dnia 23 stycznia 2023 r.

Rysunek 12. Rysunek obowiązkowego MPZP.

5.2. Ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych

⇒ pod względem zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje rozwiązania zagospodarowania terenu, które oparte są na uwarunkowaniach ekofizjograficznych tego obszaru. Realizacja planu jest uzasadniona dobrą dostępnością komunikacyjną i warunkami środowiskowymi. Projektowane przeznaczenie terenu opiera się na kontynuacji przeznaczenia obecnego i nie koliduje z zagospodarowaniem terenów sąsiednich. Przewidywane zwiększenie terenów UZ – usług zdrowia i pomocy społecznej kosztem terenów U – usług.

W zakresie odprowadzania ścieków docelowym sposobem jest kanalizacja sanitarna (dla ścieków bytowych) a dla ścieków pozostałych – spełnienie wymagań wynikających z przepisów odrębnych. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z dojazdów, podjazdów i miejsc postojowych dla samochodów powinno się odbywać do sieci kanalizacji deszczowej w przyległych drogach, włączonej do systemu kanalizacji deszczowej wyposażonego w separator substancji ropopochodnych. Dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu lub magazynowanie w zbiornikach na terenie własnym, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zagadnienia gospodarki wodno-ściekowej są o tyle istotne w obszarze planu, gdyż w obszarze tym zlokalizowane jest strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej nr 1A), w której obowiązują zakazy, nakazy i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych.

Reasumując, wnioski ekofizjograficzne zostały uwzględnione w projekcie planu. W znaczącej części ustalenia planu potwierdzają istniejące zagospodarowanie.

⇒ pod kątem rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko realizacji ustaleń projektu planu

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów, główne komponenty środowiska nie ulegną dużym przekształceniom, a zagospodarowanie obszaru będzie przede wszystkim wynikiem uwarunkowań przyrodniczych i istniejącego zainwestowania na terenie działek nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14 oraz w sąsiedztwie obszaru objętego planem.

Zapisy planu w zakresie zasad ochrony środowiska i przyrody ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko, przede wszystkim poprzez „zakaz lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko”. Tereny UZ to tereny obecnie już zagospodarowane przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, posiadający parkingi (utwardzone) oraz tereny zieleni urządzonej.

Obszar UZ chroniony jest pod względem akustycznym poprzez odniesienie do standardu - zgodnie z poziomem hałasu dopuszczalnym dla terenów szpitali w miastach i domów opieki społecznej.

Obszar planu chroniony jest przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznych jak dla obszaru zabudowy mieszkaniowej oraz w miejscach przeznaczonych na pobyt ludzi.

Powietrze chronione jest poprzez zapis o nakazie eksploatacji instalacji powodujących wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w sposób nieprzekraczający standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Szpalery drzew na terenie planu zostają zachowane (wskazane na rysunku planu) i podlegają uzupełnieniu gatunkami drzew zgodnymi z miejscowymi warunkami siedliskowymi.

⇒ pod względem ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz kształtowania walorów krajobrazowych

Tereny opracowania planu znajdują się poza zasięgiem obszarowych form ochrony przyrody. Dopuszczalna skala zabudowy na obszarze usług (1U, 2U) i usług zdrowia i pomocy społecznej (1UZ) – 15 m i maksymalny udział powierzchni zabudowy – 70% (na wszystkich terenach) nie będzie wykraczać poza skalę obecnej zabudowy, co

oznacza, że nie dojdzie do większej ingerencji w krajobraz Rypina, w szczególności ze względu na ochronę konserwatorską historycznej struktury przestrzennej miasta Rypin, ujętej w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków. Zabytki nieruchome ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków w obszarze planu to Szpital i dawny ogród przy Szpitalu, dla których sformułowano ustalenia w treści uchwały.

5.3. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska oraz obszary Natura 2000 we wzajemnym powiązaniu

Wpływ ustaleń zapisanych w miejscowym planie będzie wpływał (pozytywnie/negatywnie) na stan środowiska przyrodniczego na tym obszarze. Tabela 4 przedstawia prognozowane oddziaływanie wyznaczonych w planie przeznaczeń terenów na takie elementy środowiska, jak: różnorodność biologiczna, ludzie, zwierzęta, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne.

⇒ wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem są już częściowo niezainwestowane – zabudowane budynkami usług zdrowia i pomocy społecznej lub posiadają utwardzoną nawierzchnię – tereny komunikacji wewnętrznej i parkingów. Fragmenty terenu pozostają zagospodarowane zielenią urządzoną – trawniki i pozostałości parku przyszpitalnego. Częściowo rekompensatą dla utraty gleb i powierzchni biologicznie czynnych jest zapis utrzymujący minimum 10% powierzchni działek jako powierzchnię biologicznie czynną, zapobiegnie dalszej redukcji terenów zielonych.

Ustalenia planu chronią środowisko glebowe przed zanieczyszczeniami nakazując odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakazując utwardzenie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia szkodliwymi substancjami oraz ich wstępne podczyszczaniem. ***Nie prognozuje się negatywnego wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnie ziemi lub wpływ ten będzie ograniczony przez realizację ustaleń planu do nielicznych obszarów.***

⇒ Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Czyste wody opadowe mogą być retencjonowane i zatrzymywane na terenach. Stosowanie przepisów odrębnych dotyczących jakości odprowadzanych wód deszczowych i roztopowych oraz realizacja ustaleń planu, nakazujących utwardzenie terenów zagrożonych zanieczyszczeniami wód substancjami szkodliwymi oraz podczyszczanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestora, powinno uchronić wody powierzchniowe przed degradacją.

Zabudowa i zabetonowanie części terenów (zwłaszcza komunikacji) ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach. Ustalenia planu zezwalają na retencjonowanie wód opadowych i wykorzystania ich do nawadniania terenów zieleni, co zmniejszy ilość odprowadzanych ścieków deszczowych do wód powierzchniowych oraz poprawi bilans wód gruntowych,

zapobiegając przesuszeniu gruntu. Ponadto na obszarach terenów zabudowy usługowej i przemysłowej zachowano odpowiednie powierzchnie terenu na tereny biologicznie czynne, co ułatwi infiltrację wód opadowych i zapobiegnie nadmiernemu ich zanieczyszczeniu.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z czasowym przebywaniem na tym terenie większej ilości osób. Funkcja usługowo-przemysłowa będzie źródłem pewnej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - siecią kanalizacyjną, a ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków może wystąpić w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych.

Na obszarze planu nie można dopuścić do pojawienia się ognisk zanieczyszczeń dla wód powierzchniowych i podziemnych, gdyż w obszarze tym zlokalizowane jest strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej nr 1A), w której obowiązują zakazy, nakazy i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych.

⇒ Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza jest na tyle niewielka, że nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych wartości stężeń głównych zanieczyszczeń w cyklu rocznym. Rozwój terenów zurbanizowanych może spowodować wzrost ilości emisji do atmosfery. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. ***Ustalenia planu stanowią podstawę do redukcji zanieczyszczeń przemysłowych oraz częściowej neutralizacji emisji komunikacyjnych.***

⇒ Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, użytkowanie (i rozbudowa) zabudowy o charakterze usług zdrowia i pomocy społecznej oraz usługowej oraz infrastruktury komunikacyjnej będzie generować ruch samochodowy (również ruch pojazdów dostawczych), co niestety związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego okolicznych ulic dojazdowych i lokalnych. Na terenie planu nie prognozuje się jednak przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu komunikacyjnego.

Dotrzymanie standardów akustycznych – jak dla terenów szpitali w miastach i domów opieki społecznej - będzie zależało od jakości działań inwestycyjnych oraz dotrzymaniem standardów wynikających z przepisów odrębnych.

⇒ Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Występująca na większości obszaru planu nieliczna roślinność to wtórne zbiorowiska roślinne, które ze względu na brak roślinności rodzimej o cechach wyróżniających, stworzyły tu dominujące zbiorowiska flory. Dla przedmiotowych terenów ustalenia planu określają minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 10%, co zapewni też odpowiednie warunki dla podtrzymania drobnej fauny zasiedlające przedmiotowe tereny, sąsiadujące z terenami zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Ustala się ochronę i utrzymanie pozostałych po przyszpitalnym parku szpalerów drzew, w tym ich uzupełnienie gatunkami drzew zgodnymi z miejscowymi warunkami siedliskowymi.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na świat zwierzęcy i roślinny oraz różnorodność biologiczną ze względu na fakt, że teren ten już na chwilę obecna charakteryzuje się bardzo dalekim przekształceniem od stanu naturalnego..

⇒ Wpływ na klimat lokalny

Istniejąca i planowana zabudowa może nieznacznie wpływać na modyfikację klimatu lokalnego w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Istniejąca i nowa zabudowa nie powinna istotnie ograniczać przewietrzania oraz nie powinna prowadzić do rozwoju lokalnej „wyspy ciepła”. Sąsiedztwo terenów otwartych od wschodu i południa będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne. ***Nie prognozuje się znacząco negatywnych oddziaływań na klimat lokalny.***

⇒ Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy i jej intensywności), charakteru zabudowy zgodnie z wymaganiami jak dla strefy ochrony konserwatorskiej historycznej struktury przestrzennej miasta Rypin, ujętą w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków. Stawarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. Znalezienie punktu równowagi pomiędzy obowiązkiem zachowania środowiska naturalnego i kulturowego a potrzebami wynikającymi z rozwoju cywilizacyjnego i względów ekonomicznych, jest zadaniem niezwykle trudnym. ***Zapisy planu nie dopuszczają do zmiany charakteru środowiska kulturowego i krajobrazu w obszarze opracowania, utrzymanie a nawet powiększenie terenów usług zdrowia i pomocy społecznej kosztem dotychczasowych terenów usługowych.***

Tabela 4. Prognozowane oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska:

(0) brak oddziaływania, (+) pozytywne oddziaływanie, (-) negatywne oddziaływanie

Ustalenia dla terenów	Prognozowane wpływy na elementy środowiska													Wnioski	Klasa terenów
	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne	Formy ochrony przyrody, w tym Natura 2000		
U	-	0	-	-	-	-	-	+	0	0	0	+	-	Tereny usług są potencjalnie niekorzystne dla elementów krajobrazu i świata przyrody ożywionej. Może wiązać się z zagrożeniem dla obszarów ochrony środowiska [Klasa B]	B
UZ	-	0	-	+)	-	-	+	0	0	0	+	-	Na terenach usług zdrowia i opieki społecznej prognozuje się neutralne lub potencjalnie negatywne oddziaływanie na większość komponentów środowiska, poza fragmentami pozostałości przyszpitalnego parku oraz strefy ochronnej wód. [klasa B]	B
IWU	-	0	-	0	0	-	-	0	0	0	0	+	-	Teren ujęcia wód, ze względu na lokalizację wewnątrz obszaru zabudowanego, pomimo ścisłych zakazów regulujących możliwości zagospodarowania (wynikające z przepisów odrębnych) pozostanie w większości neutralny względem poszczególnych komponentów środowiska. [klasa B]	B

⇒ Wpływ na zdrowie ludzi

Zachowanie istniejącej zabudowy oraz rozbudowa zabudowy usługowej (pomniejszonej w obszarze planu) oraz usług zdrowia i pomocy społecznej (powiększonych) potencjalnie zwiększy zasięg uciążliwości z tym i zwiększy także liczbę użytkowników / pacjentów / pensjonariuszy, którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej użytkowników / pacjentów / pensjonariuszy.

Oddziaływanie wskazanych przeznaczeń na ludzi nie będzie znaczące tym bardziej, że będą to przeznaczenia związane z działalnością ludzką o umiarkowanej uciążliwości oraz czasowym przebywaniem użytkowników / pacjentów / pensjonariuszy w obszarze potencjalnego oddziaływania czynników uciążliwych. Ponadto, potencjalne korzyści z funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej w mieście, kompensują ewentualne uciążliwości wynikające z jego funkcjonowania.

6. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu

W ramach propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zaleca się po jego realizacji dokonanie monitoringu środowiska, który polegać powinien głównie na prowadzeniu pomiarów poziomów zanieczyszczeń w środowisku z odpowiednią częstotliwością. Na etapie funkcjonowania terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz terenów komunikacyjnych występuje zagrożenie emisji hałasu, zanieczyszczeń do powietrza i wód oraz gleby. Mimo to, nie przewiduje się znaczącego zagrożenia dla stanu świata roślinnego, zwierzęcego i bioróżnorodności, przede wszystkim dlatego, że pomimo częściowego zagospodarowania, mamy do czynienia ze stanowiskiem wtórnym.

Celem kontroli skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym terenu jest prowadzenie systemu monitoringu planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w planie, jak również potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo ochrony środowiska*, monitoring (w tym metody monitoringu) jakości powietrza, wód, gleb i ziemi oraz poziomu hałasu i pól elektromagnetycznych jest prowadzony w ramach państwowego monitoringu środowiska, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, na szczeblu samorządowym, przez starostę powiatowego lub podmiot obowiązany do jego prowadzenia (w obrębie zakładu/instalacji oraz w strefie oddziaływania obiektu zakładu/instalacji). Również zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy *Prawo budowlane*, w czasie użytkowania obiekty budowlane powinny być poddawane okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu m.in. stanu technicznego instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska. Ponadto, w obowiązku miejscowych władz samorządowych powinna być okresowa weryfikacja obszaru objętego planem pod względem jego zagospodarowania oraz realizacji ustaleń projektu planu na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej gminy. Monitoring skutków realizacji Uchwały Rady Miasta w sprawie zmiany przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winien być dokonywany

zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. 2024 r., poz. 1130 - tekst jednolity), w ramach oceny zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym oraz dokonywania oceny aktualności tego planu. Oceny te winny być dokonywane przez Burmistrza, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miasta (nie rzadziej niż raz na 4 lata). Wyniki tych ocen winny być przedstawione Radzie Miasta. Określona ustawowo procedura pozwoli przeanalizować i ocenić środowiskowe skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Postuluje się, aby monitoring obejmował m.in. regularne przeprowadzanie badań i ocen w zakresie dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego, jakości wód podziemnych na analizowanym obszarze oraz monitoring jakości powietrza przy ciągach komunikacyjnych. Poza tym proponuje się regularną weryfikację stanu sieci infrastruktury technicznej, kontrolowanie prowadzonej gospodarki odpadami. Ważne jest prowadzenie obserwacji potencjalnych niekorzystnych zmian w środowisku powstałych w wyniku postępującej antropopresji, która w wyniku jakichkolwiek inwestycji jest zjawiskiem nieuniknionym.

7. Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu

7.1. Prognoza skutków wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze

Oddziaływanie poszczególnych terenów przedmiotowego MPZP będzie zróżnicowane. Ustalenia planu zostały jednak przygotowane w ten sposób, by oddziaływanie projektowanego zagospodarowania terenu było najmniej uciążliwe dla środowiska przyrodniczego.

Poszczególne przeznaczenia terenu, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji planu sklasyfikowano pod względem oddziaływania na środowisko i istniejący krajobraz. W metodyce opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza się trzy klasy, terenów oznaczonych symbolami A, B i C, przy czym znaczenie jest następujące:

Klasa A – tereny, na których ustalenia planu wykazują pozytywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego

Klasa B – tereny, na których ustalenia planu wykazują neutralny lub potencjalnie negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego;

Klasa C – tereny, na których ustalenia planu wykazują negatywny wpływ na elementy środowiska przyrodniczego).

###

Tereny będące przedmiotem opracowania zostały sklasyfikowane jako:

Klasa A – charakter zmian potencjalnie korzystny

- brak

Klasa B – charakter zmian neutralny lub potencjalnie niekorzystny

- U – teren usług;
- UZ – teren usług zdrowia i pomocy społecznej
- IWU – teren ujęcia wód.

Oddziaływanie terenu na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- **intensywności przekształceń: jako zauważalne,**
- **bezpośredniości oddziaływania: jako bezpośrednie,**
- **okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,**
- **częstotliwości oddziaływania: jako okresowe lub stałe.**

Klasa C – charakter zmian niekorzystny

- brak

Planowane zagospodarowanie będzie miało pewien wpływ na gleby oraz na powierzchnię ziemi. Funkcje usługowe i usług zdrowia i pomocy społecznej a także niezbędnej komunikacji wiążą się z zabudowaniem terenu. W MPZP wprowadzono zapisy limitującej powierzchnię zabudowy i wymagające zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (10%) Z realizacją tych funkcji wiązać się będzie zapewnienie dostaw mediów i energii – w tym celu wprowadzono zapisy dotyczące stosowania odnawialnych lub czystych źródeł energii oraz gospodarowania odpadami i ściekami. Wykorzystanie terenów na komunikację (drogi) doprowadzi do ograniczenia naturalnego przesiąkania wód opadowych, zmniejszenia powierzchni czynnych biologicznie. Częściowe utwardzenie fragmentu terenu nieznacznie ograniczy infiltrację wód opadowych i roztopowych, tym samym zmniejszając zasilanie wód gruntowych. Nie spodziewamy się jednak w wyniku zainwestowania terenu wystąpienia obniżenia zwierciadła wód gruntowych. Spadek uwilgotnienia gleb może nieznacznie pogorszyć warunki wzrostu roślin – na terenach aktywnych biologicznie w obrębie przedmiotowego obszaru jak i bezpośrednio przyległych. Planowane funkcje będą w niewielkim stopniu źródłem emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. Zagadnienia gospodarki wodno-ściekowej są o tyle istotne w obszarze planu, gdyż w obszarze tym zlokalizowane jest strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej nr 1A), w której obowiązują zakazy, nakazy i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych.

7.2. Możliwe transgraniczne oddziaływanie

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z rozdziałem 3, działem VI dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów skutki realizacji projektu planu nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego.

8. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń planu

Istniejące zagospodarowanie oraz obecny stan środowiska przyrodniczego cechuje się umiarkowanym przekształceniem środowiska przyrodniczego. Po ocenie aktualnego stanu środowiska przyrodniczego na analizowanym terenie oraz biorąc pod uwagę brak radykalnych zmian w sposobie wykorzystania terenów, nie prognozuje się zmiany oddziaływania na środowisko przyrodnicze, tzn. nadal będzie to środowisko antropogenicznie zmienione, bez lub z niewielkimi ostojami środowiska semi-naturalnego w postaci zieleńców i szpalerów drzew, będących pozostałością przyszpitalnego parku. Na podstawie oceny ryzyka, jakie wiąże się z przeznaczeniem większości obszaru na tereny usług zdrowia i pomocy społecznej, globalne zagrożenie dla środowiska i jego obciążenie utrzyma się na niezmiennym poziomie. Jednocześnie należy zaznaczyć, że ustalenia planu nie naruszają ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rypin.

Zapisy obowiązującego planu w zakresie środowiska gwarantują i wymuszają ich ochronę na terenie objętym opracowaniem zmiany miejscowego planu, w szczególności zasobów dziedzictwa kulturowego i strefy ochronnej ujęcia wód. Brak realizacji ustaleń planu (co w praktyce oznacza realizację ustaleń dotychczas obowiązujących MPZP) nie spowoduje negatywnych zmian w środowisku na tym terenie, które pozostaną w dotychczasowym stanie lub będą zagospodarowywane w kierunkach o podobnej lub uciążliwości dla środowiska.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawnym, który stanowić może narzędzie do realizacji celów ochrony środowiska zawartych w odrębnych dokumentach. Zestawienie dokumentów wraz z oceną spójności i zgodności zapisów w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przedstawiono poniżej.

9.1. Dokumenty szczebla międzynarodowego i wspólnotowego

Podstawowym dokumentem ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, do przestrzegania, którego Polska jest zobowiązana jest opracowany w 1992 roku Światowy Program Rozwoju Zrównoważonego „Agenda 21”. Ten obszerny dokument przedstawia sposób opracowania i wdrażania programów zrównoważonego rozwoju w życie lokalne. Dotyczy rozwiązywania problemów wszystkich obszarów działalności ludzkiej w odniesieniu do każdej społeczności i jednostki. Kolejny dokument, który narzuca Polsce konkretne działania w zakresie ochrony środowiska to międzynarodowy traktat uzupełniający Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu – Protokół z Kioto. Dokument stanowi międzynarodowe porozumienie dotyczące przeciwdziałania globalnemu ociepleniu. Traktat funkcjonował jedynie siedem lat i tylko państwa zrzeszone w Europejskim Obszarze Gospodarczym postanowiły przedłużyć swoje zobowiązania wynikające z Traktatu do 2020 roku.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej polskie prawo z zakresu ochrony przyrody zostało dostosowane do wymogów stawianych przez Wspólnotę.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, ratyfikowane przez Polskę, m.in.:

Konwencja Berneńska- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, zawarta w Bernie w 1979r., zobowiązująca poszczególne państwa do ochrony siedlisk dzikiej fauny na swoim terytorium, zwłaszcza gatunków ginących i zagrożonych, migrujących i endemicznych. Gatunki te zostały wymienione w załącznikach. Ponadto określono ściśle zakazane sposoby i środki odłowu dzikich zwierząt. Państwa, które ratyfikowały Konwencję zgadzają się na ochronę siedlisk tych gatunków w swoich planach i polityce rozwoju oraz na zwrócenie szczególnej uwagi na obszary, które są ważne dla gatunków wędrownych podanych w załącznikach do tej Konwencji.

Na terenie opracowania występują zwierzęta umieszczone w II załączniku do tej Konwencji jako ściśle chronione.

- 1) Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 r.
- 2) Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- 3) Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- 4) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro – 1992 r.,
- 5) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto – 1997 r. wraz Protokołem.,
- 6) Konwencja Bońska – Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, zawarta w Bonn w 1979r., „zobowiązująca do ochrony i w miarę możliwości odtworzenia siedlisk gatunków wędrownych, zapobiegania, usuwania, rekompensowania lub zmniejszania skutków uniemożliwiających lub pogarszających wędrówkę gatunków.
- 7) Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000r.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy.

Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobowiązany do dostosowania swoich działań do polityki Unii Europejskiej. Cele określone w powyższych dokumentach ustanowionych na szczeblu światowym są zbyt ogólne, aby odnieść się do celów studium ustanawianego dla polskiej gminy. Stąd odniesiono się do obecnie obowiązującego 7 Programu Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska przyjętego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. pod nazwą: „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. L347 z 28.12.2013 r.). Decyzja zobowiązuje instytucje Unii i państwa członkowskie do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu.

Cele priorytetowe **Siódmego Programu** to:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia, i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu,
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

Projekt dokumentu uwzględnia powyższe cele poprzez wprowadzenie zapisów dotyczących przestrzegania zakazów ustanowionych na obszarach objętych ochroną prawną.

Ze względu na poprawę krajobrazu, będący skutkiem realizacji zapisów dokumentu, należy przeanalizować w jaki sposób nawiązuje on do Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 roku Nr 14, poz. 98). Podczas Konwencji określono następujące cele: promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu. Artykuł 5 Konwencji „Środki ogólne” mówi, że: „Każda ze Stron podejmie działania na rzecz zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz”.

9.2. Dokumenty szczebla krajowego

Do dokumentów o randze krajowej, w których ustanowiono cele mogące mieć zbieżność z przedmiotowym MPZP, należą:

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Serby realizuje kierunki interwencji wskazane w Celu 7 Strategii – Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu Środowiska:

- Modernizacja infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne,
- Modernizacja sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych,
- Stworzenie zachęt przyspieszających rozwój zielonej gospodarki,
- Zwiększenie poziomu ochrony środowiska.

Średniookresowa Strategia Rozwoju Kraju 2020

W projekcie planu wskazuje się na realizację zadań z zakresu Obszaru strategicznego II. Konkurencyjna gospodarka. W obszarze tym wyznaczono Cel II.6 Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko. Wśród wymienionych tu priorytetowych kierunków interwencji należy wymienić:

- II.6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami;
- II.6.2. Poprawa efektywności energetycznej;

- II.6.4. Poprawa stanu środowiska;
- II.6.5. Adaptacja do zmian klimatu.

Zadania wskazane do realizacji na terenie projektu planu, nawiązują też do Obszaru strategicznego III. Spójność społeczna i terytorialna. W szczególności realizowane będą tu priorytetowe kierunki interwencji z zakresu Celu III.3. Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju oraz integracja przestrzenna dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych:

- III.3.1. Tworzenie warunków instytucjonalnych, prawnych i finansowych dla realizacji działań rozwojowych w regionach;
- III.3.3. Tworzenie warunków dla rozwoju ośrodków regionalnych, subregionalnych i lokalnych oraz wzmacniania potencjału obszarów wiejskich.

Strategia Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko

Wskazuje się na realizację kierunków interwencji wymienionych

- w Celu 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska: Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin,
 - 1.2. Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody,
- w Celu 2. Zapewnienie gospodarce krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię:
 - 2.2. Poprawa efektywności energetycznej,
 - 2.6. Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii,
- oraz w Celu 3. Poprawa stanu środowiska:
 - 3.2. Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne,
 - 3.3. Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki,
 - 3.4. Wspieranie nowych i promocja polskich technologii energetycznych i środowiskowych,
 - 3.5. Promowanie zachowań ekologicznych oraz tworzenie warunków do powstawania zielonych miejsc pracy.

Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012–2020

Ustalenia projektu planu realizują w szczególności kierunki interwencji określone w Celu szczegółowym 2. Poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej:

- Priorytet 2.1. Rozwój infrastruktury gwarantującej bezpieczeństwo energetyczne, sanitarne i wodne na obszarach wiejskich:
 - Kierunek interwencji 2.1.1. Modernizacja sieci przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej,
 - Kierunek interwencji 2.1.2. Dywersyfikacja źródeł wytwarzania energii elektrycznej,
 - Kierunek interwencji 2.1.3. Rozbudowa i modernizacja ujęć wody i sieci wodociągowej,
 - Kierunek interwencji 2.1.4. Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków,
 - Kierunek interwencji 2.1.5. Rozwój systemów zbiórki, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,

- Kierunek interwencji 2.1.6. Rozbudowa sieci przesyłowej i dystrybucyjnej gazu ziemnego oraz kierunki interwencji wyszczególnione w Celu szczegółowym 5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich:
- Priorytet 5.1. Ochrona środowiska naturalnego w sektorze rolniczym i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich
 - Kierunek interwencji 5.1.1. Ochrona różnorodności biologicznej, w tym unikalnych ekosystemów oraz flory i fauny związanych z gospodarką rolną i rybacką,
 - Kierunek interwencji 5.1.2. Ochrona jakości wód, w tym racjonalna gospodarka nawozami i środkami ochrony roślin,
 - Kierunek interwencji 5.1.3. Racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych na potrzeby rolnictwa i rybactwa oraz zwiększanie retencji wodnej,
 - Kierunek interwencji 5.1.4. Ochrona gleb przed erozją, zakwaszeniem, spadkiem zawartości materii organicznej i zanieczyszczeniem metalami ciężkimi,
 - Kierunek interwencji 5.1.5. Rozwój wiedzy w zakresie ochrony środowiska rolniczego i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich i jej upowszechnianie.

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku

Ustalenia projektu planu realizują głównie cele „Polityki” poprzez zadania z zakresu odnawialnych źródeł energii oraz poprawę jakości powietrza ze względu na przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu:

Kierunek – rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw:

- Cel główny – wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii co najmniej do poziomu 15% w 2020 roku oraz dalszy wzrost tego wskaźnika w latach następnych,
- Cel główny – osiągnięcie w 2020 roku 10% udziału biopaliw w rynku paliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji,
- Cel główny – ochrona lasów przed nadmiernym eksploatowaniem, w celu pozyskiwania biomasy oraz zrównoważone wykorzystanie obszarów rolniczych na cele OZE, w tym biopaliw, tak aby nie doprowadzić do konkurencji pomiędzy energetyką odnawialną i rolnictwem oraz zachować różnorodność biologiczną,
- Cel główny – wykorzystanie do produkcji energii elektrycznej istniejących urządzeń piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa,
- Cel główny – zwiększenie stopnia dywersyfikacji źródeł dostaw oraz stworzenie warunków do rozwoju energetyki rozproszonej opartej na lokalnie dostępnych surowcach,

2. Kierunek – ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko:

- Cel główny – ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego,
- Cel główny – ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (w tym PM₁₀ i PM_{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych,

- Cel główny – ograniczanie negatywnego oddziaływania energetyki na stan wód powierzchniowych i podziemnych,
- Cel główny – minimalizacja składowania odpadów poprzez jak najszersze wykorzystanie ich w gospodarce,
- Cel główny – zmiana struktury wytwarzania energii w kierunku technologii niskoemisyjnych.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do 2030)

Głównym celem Krajowego Programu Ochrony Powietrza (KPOP) jest poprawa jakości powietrza na terenie kraju, a w szczególności na obszarach, gdzie stwierdzone zostały przekroczenia standardów jakości. Zgodnie z założeniami KPOP ma to nastąpić poprzez osiągnięcie, w możliwie krótkim czasie, dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu, wymaganych przepisami prawa unijnego transponowanych do prawa polskiego, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia. Projekt planu zakłada realizację zadań w zakresie poprawy stanu i jakości powietrza, tak by osiągnąć dopuszczalne poziomy pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu w jak najkrótszym czasie.

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych

KPOŚK stanowi wykaz aglomeracji, które muszą zostać wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków w terminach określonych w Programie. Do chwili obecnej przeprowadzono pięć jego aktualizacji w latach: 2005, 2009, 2010, 2015 i 2017. Rada Ministrów przyjęła piątą aktualizację KPOŚK 31 lipca 2017 r. Przyjęta przez rząd aktualizacja zawiera listę zadań zaplanowanych przez samorządy do realizacji w latach 2016-2021. AKPOŚK 2017 dotyczy 1587 aglomeracji o równorzędnej liczbie mieszkańców 38,8 mln, w których zlokalizowanych jest 1769 oczyszczalni ścieków komunalnych.

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyka, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. SPA 2020 jest elementem szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, obejmującego okres do 2070 roku. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Przedmiotowy „Program...” realizuje w szczególności Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska poprzez realizację na polu obu kierunków: Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie oraz Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu.

Aktualizacja programu wodno-środowiskowego kraju

Dokument ten stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej, w zakresie konieczności opracowania programów działań niezbędnych do wprowadzenia w celu osiągnięcia zakładanych celów środowiskowych. PWSK 2016 określa działania podstawowe i uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód, a jego podsumowanie stanowi kluczowy element planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie miejscowym uwzględnia się te wymagania, co zostało opisane powyżej, a także w poprzednich rozdziałach prognozy.

Przedmiotowy dokument został oparty o postanowienia wyżej wymienionych dokumentów, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i wspólnotowym.

10. Możliwości wprowadzenia rozwiązań alternatywnych bądź eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko realizacji ustaleń projektu planu

Ze względu na charakter planowanego przeznaczenia terenów, które obecnie wykorzystywane jako tereny usługowe a przeznaczone zostaną pod usługi zdrowia i pomocy społecznej, główne elementy środowiska nie ulegną przekształceniom. Uchwalenie planu na tym obszarze ma przede wszystkim charakter porządkujący obecną i planowaną aktywność inwestycyjną na tym terenie. Rozwiązaniem alternatywnym mogło by być ograniczanie działalności na tym obszarze, jednak obecność i działalność Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (szpitala) znajduje głębokie uzasadnienie z punktu widzenia bezpieczeństwa zdrowotnego i socjalnego mieszkańców miasta. Najważniejszym argumentem za utrzymaniem i poszerzaniem funkcji usług zdrowia i pomocy społecznej jest rosnące zapotrzebowanie na te usługi w mieście.

Znaczące zmiany w środowisku w zasadzie nie wystąpią – jako skutek uchwalenia przedmiotowego planu – są wynikiem ustaleń obowiązującego mpzp. Ograniczenie i minimalizacja negatywnych skutków jest możliwa pod warunkiem właściwej realizacji ustaleń projektu planu, odpowiednio do możliwości środowiska. W związku z powyższym, jak również z uwagi na zgodność zapisów projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i wytycznymi ochrony środowiska wynikającymi zarówno z opracowanych w gminie dokumentów dotyczących stanu środowiska przyrodniczego, jak i przepisów prawa, nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejszy dokument dotyczy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje działki nr 765/10, 765/7, 824/5 i 827/14, położone w rejonie ul. 3 Maja w centralnej części miasta Rypin, o powierzchni 1,92 ha. Teren opracowania jest obszarem zurbanizowanym, obszar w większości jest wykorzystywany pod funkcje usługowe. Do najważniejszych obiektów determinujących charakter obszaru zaliczyć należy: Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (szpital) wraz z zielenią parkową. W bezpośrednim sąsiedztwie, od strony południowej znajduje się Galeria Handlowa Młyn. W północno-wschodniej części planu jest usytuowany komin, na którym umieszczono kilka stacji bazowych telefonii komórkowej. W obszarze opracowania znajdują się również tereny komunikacji wewnętrznej – drogi dojazdowe do obiektów oraz miejsca postojowe dedykowane obiektom usługowym.

W granicach obszaru planu nie występują formy ochrony przyrody, złoża, obszary i tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, główne zbiorniki wód podziemnych. Obszar jest w wystarczającym stopniu uzbrojony w infrastrukturę, posiada dostęp do sieci wodociągowej, elektroenergetycznej, kanalizacji sanitarnej, deszczowej, telekomunikacyjnej, ciepłowniczej oraz do dróg publicznych - Dłutka, 3 Maja, Mławska i Malanowskiego.

Podstawowym celem prognozy jest pełne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych charakterystycznych dla analizowanego obszaru wraz z identyfikacją potencjalnych oddziaływań na środowisko będących wynikiem realizacji projektu planu. Dokument ma także na celu ocenę ich natężenia, a także określenie czy w należyty sposób został uwzględniony w ocenianym opracowaniu dobro środowiska zarówno przyrodniczego, jak i kulturowego. Prognoza weryfikuje również przyjęte w projekcie planu zapisy w zakresie rozwiązań eliminujących i ograniczających ich negatywne oddziaływanie na środowisko dla zapewnienia utrzymania równowagi przyrodniczej i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju.

Zapisy planu miejscowego uwzględniają wymogi kształtowania krajobrazu (w szczególności dla obiektów wpisanych do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków) oraz istniejące uwarunkowania ekofizjograficzne. Nie oznacza to jednak, że realizacja ustaleń planu miejscowego nie będą generować niekorzystnych oddziaływań, związanych zarówno z realizacją (przekształcenia powierzchni ziemi i gleby, emisja hałasu, emisja zanieczyszczeń), jak i późniejszą eksploatacją poszczególnych inwestycji, jednak w zakresie ochrony środowiska i przyrody minimalizują potencjalne niekorzystne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego.

Przejęto, że większość przeznaczeń terenów może potencjalnie niebezpieczne oddziaływać na środowisko, w stosunku do dotychczasowego oddziaływania (zgodnego z dotychczasowym kierunkiem zagospodarowania terenu).

Należy jednocześnie pamiętać, że dla większości terenów ustalenia planu są usankcjonowaniem faktycznego zagospodarowania i użytkowania terenu, ewentualne zmiany (w stosunku do warunków ustalonych w decyzjach zabudowy i zagospodarowania terenu, mają charakter korekty technicznej lub wynikają z konieczności dostosowania ustaleń planu do obowiązujących wymagań ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niniejsza prognoza gwarantuje, że zapisy MPZP zapewniają ochronę poszczególnych komponentów środowiska, w tym także zdrowia ludzi, zachowując uwarunkowania ekofizjograficzne przedmiotowego terenu. Prognozę opracowano zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami zapisanymi w ustawie *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Załącznik

Jarosław Osiadacz, dr inż.

ul. Na Polance 12d/5

51-109 Wrocław

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany, Jarosław Osiadacz, oświadczam iż:

- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, jednolite studia magisterskie na kierunku nauk technicznych z dyscypliny biotechnologia (1993, Wydział Podstawowych Problemów Techniki, Politechnika Wrocławska);
- Ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, studia doktoranckie w specjalności chemia organiczna (1998, Wydział Chemiczny, Politechnika Wrocławska);
- Posiadam ponad 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (od 2009 r.);
- Brałem udział w przygotowaniu więcej niż 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ponad 100 Raportów).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Wrocław, 18.03.2025 r.

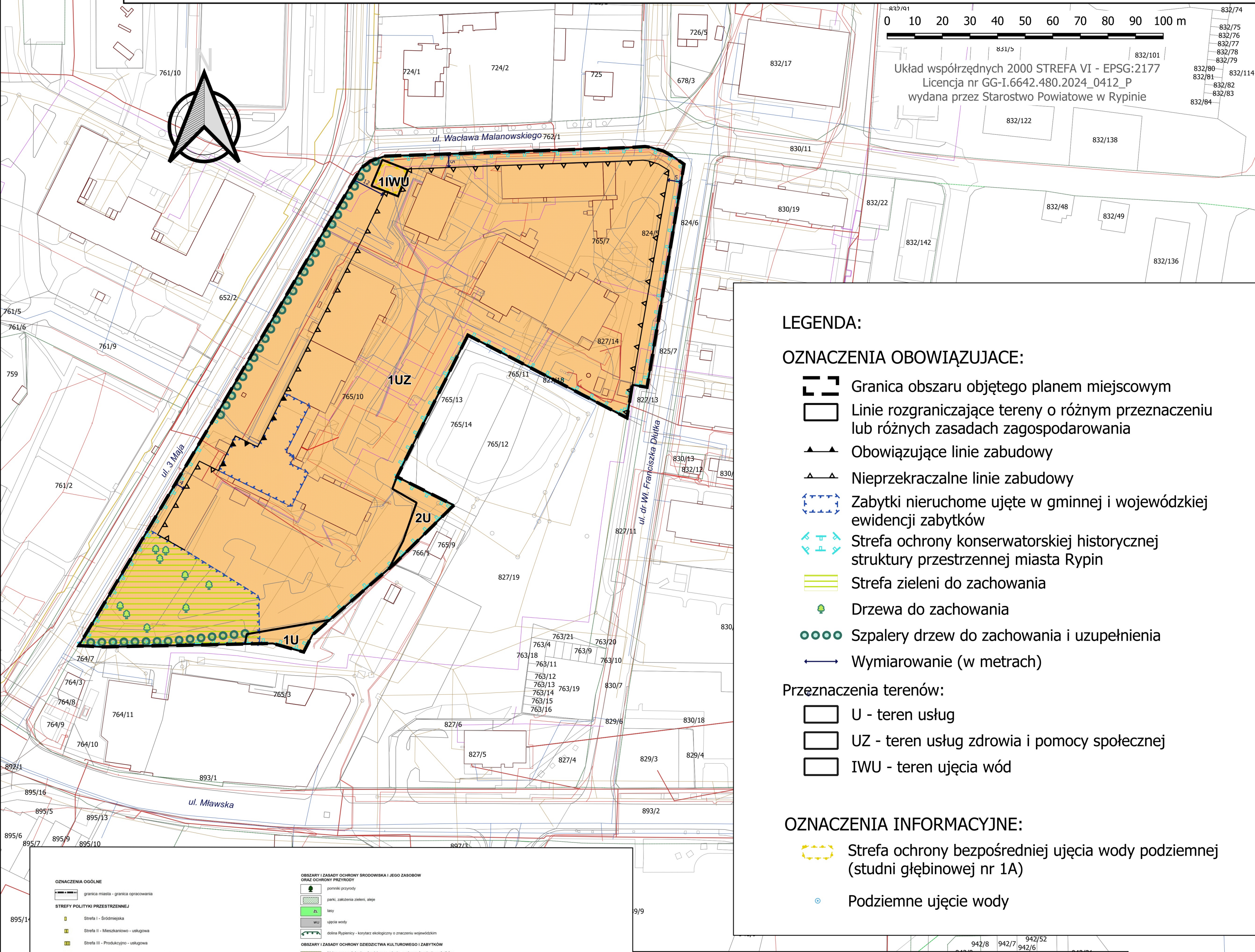
Jarosław Osiadacz (-)

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI OBSZARU MIASTA RYPIN W REJONIE UL. 3 MAJA (DZ. NR 765/10, 765/7, 824/5 I 827/14)

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO -
ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY

SKALA 1:1000

LEGENDA:

OZNACZENIA OBOWIĄZUJĄCE:

- Granica obszaru objętego planem miejscowym
- Linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania
- Obowiązujące linie zabudowy
- Nieprzekraczalne linie zabudowy
- Zabytki nieruchomości ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków
- Strefa ochrony konserwatorskiej historycznej struktury przestrzennej miasta Rypin
- Strefa zieleni do zachowania
- Drzewa do zachowania
- Szpalery drzew do zachowania i uzupełnienia
- Wymiarowanie (w metrach)

Przeznaczenia terenów:

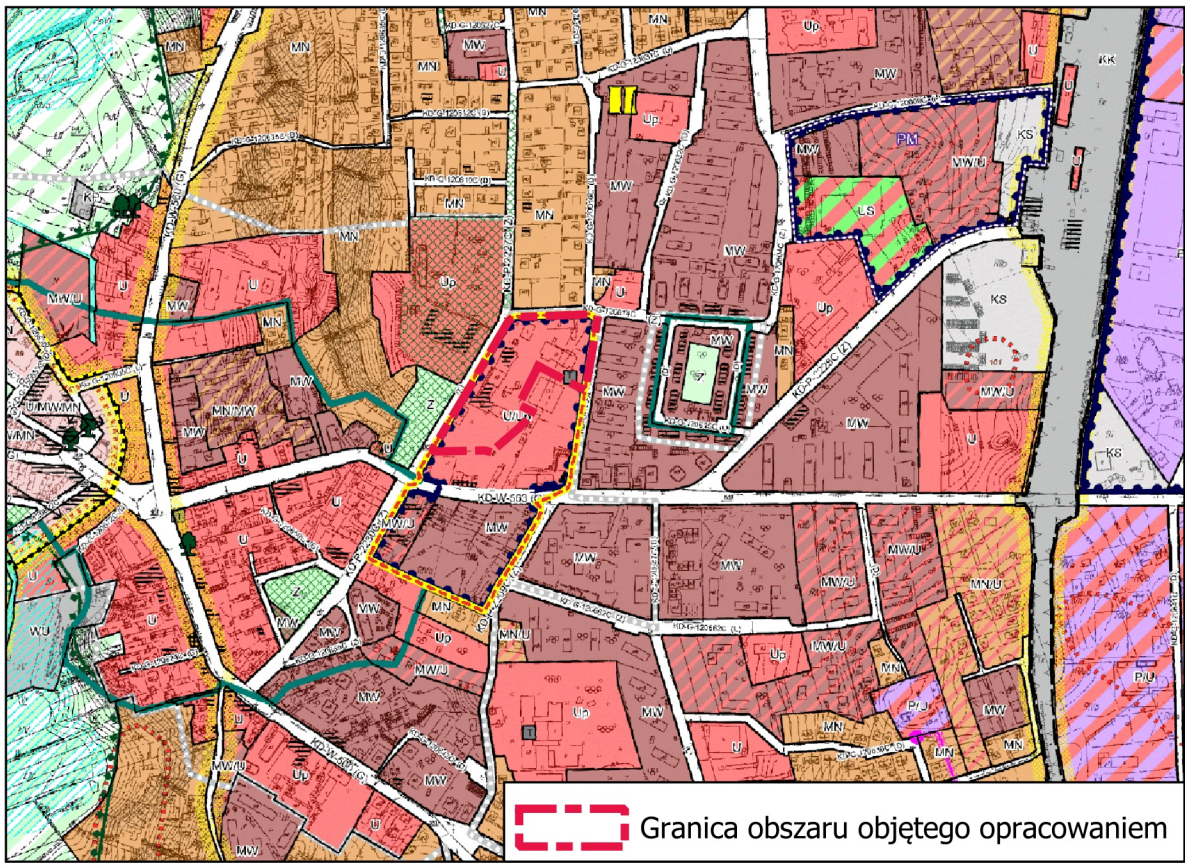
- U - teren usług
- UZ - teren usług zdrowia i pomocy społecznej
- IWU - teren ujęcia wód

OZNACZENIA INFORMACYJNE:

- Strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej nr 1A)
- Podziemne ujęcie wody

OZNACZENIA OGÓLNE	OBSZARY I ZARADKI OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW ORAZ OCHRONY PRZYRODY
granicz miasta - granica opracowania	parki, założenia zieleni, aleje
STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ	lasy
Strefa I - Śródmiejska	ujęcia wody
Strefa II - Mieszkaniowo - usługowa	odłogi Rypin - korytarz ekologiczny o znaczeniu wojewódzkim
Strefa III - Produkcyjno - usługowa	OBSZARY I ZARADKI OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW
Strefa IV - Mieszkaniowo - usługowo - produkcyjna	historyczne założenia urbanistyczne miasta - zgodnie do rejestru zabytków
Strefa V - Mieszkaniowo - rekreacyjna	zabudowa historyczna (wieloletnia) historycznych układów urbanistycznych
Strefa VI - Rekreacyjno - sportowo - produkcyjna	obszar historycznej struktury przestrzennej
Strefa VII - Mieszkaniowo - usługowa	z zachowaną zabudową z końca XIX - początku XX w.
Strefa VIII - Rekreacyjno - mieszkaniowo - usługowo - produkcyjna	zespół i obiekty wpisane do rejestru zabytków
granicz stref polityki przestrzennej	zespół i obiekty zabytkowe ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków
OBSZARY DZIAŁAŁ PLANISTYCZNYCH	stanowiska archeologiczne (nr w odczynie ADP)
obszar objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego	miejsce dawnego cmentarza żydowskiego - ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków
obszar objęty sporządzonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI
obszar do rewitalizacji wskazany do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	ulica w ciągu drogi wojewódzkiej klasy głównej (G)
KIERUNKI ZMIAN W PRZEZNACZENIU TERENÓW	ulica w ciągu drogi powiatowej klasy zbiorczej (Z)
UWUW - zabudowa wielofunkcyjna (usługowa lub mieszkaniowa wielorodzinna lub mieszkaniowa jednorodzinna)	ulica w ciągu drogi gminnej klasy lokalnej (L) lub dojazdowej (D)
UWU - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	pozostała sieć ulic
UW - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	planowana ulica klasy głównej (G)
UWU - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna lub usługowa	planowana ulica klasy zbiorczej (Z)
U - zabudowa usługowa	planowane poszerzenie ulicy
Up - zabudowa usługowa - usługi publiczne	tereny usług komunikacji
UWU - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub usługowa	teren kolei
UWU - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub usługowa - usługi publiczne	KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
P - zabudowa produkcyjna	WU - wodociąg - ujęcie wody
PU - zabudowa produkcyjna lub usługowa	KO - P - kanalizacja - komunałna oczyszczalnia ścieków (KO), przepompownia ścieków (P)
KSU - usługi komunikacji lub zabudowa usługowa	EE - tereny elektroenergetyki
US - usługi sportu	stacje transformatorowe oraz linie elektroenergetyczne SN i WN wraz z obszarami ograniczonego użytkowania
ZD - ogrody działkowe	stacje telefoniczne komórkowe
ZC - cmentarz	TERENY ZAKONIECIE
Z - zieleni urządzonej	terenami zamkniętymi
ZL - lasy	OBSZARY PROBLEMOWE
wody powierzchniowe	obszary szczególnego zagrożenia powodzią
	obszar do rewitalizacji
	teren o spadkach powyżej 10%
	obszary ograniczonego użytkowania wokół linii elektroenergetycznych SN i WN

Wyrus ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Rypin, uchwalonego przez Radę Miejską w Rypinie uchwałą Nr LIX/3582023 z dnia 23 stycznia 2023 r.

B

- U – teren usług;
- UZ – teren usług zdrowia i pomocy społecznej
- IWU – teren ujęcia wód

Oddziaływanie terenu na środowisko i krajobraz oceniono pod względem:

- intensywności przekształceń: jako zauważalne,
- bezpośredniości oddziaływania: jako bezpośrednie,
- okresu trwania oddziaływania: jako długoterminowe,
- częstotliwości oddziaływania: jako okresowe lub stałe

Teren opracowania jest obszarem zurbanizowanym, obszar w większości jest wykorzystywany pod funkcje usługowe. Planowane zagospodarowanie będzie miało pewien wpływ na glebę oraz na powierzchnię ziemi. Funkcje usługowe i usług zdrowia i pomocy społecznej a także niezbędnej komunikacji wiążą się z zabudowaniem terenu. W MPZP wprowadzono zapisy limitujące powierzchnię zabudowy i wymagające zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (10%) Z realizacją tych funkcji wiązać się będzie zapewnienie dostaw mediów i energii – w tym celu wprowadzono zapisy dotyczące stosowania odnawialnych lub czystych źródeł energii oraz gospodarowania odpadami i ściekami. Wykorzystanie terenów na komunikację (drogi) doprowadzi do ograniczenia naturalnego przesiąkania wód opadowych, zmniejszenia powierzchni czynnych biologicznie. Częściowe utwardzenie fragmentu terenu nieznacznie ograniczy infiltrację wód opadowych i roztopowych, tym samym zmniejszając zasilanie wód gruntowych. Nie spodziewamy się jednak w wyniku zainwestowania terenu wystąpienia obniżenia zwierciadła wód gruntowych. Spadek wilgotnienia gleb może nieznacznie pogorszyć warunki wzrostu roślin – na terenach aktywnych biologicznie w obrębie przedmiotowego obszaru jak i bezpośrednio przyległych. Planowane funkcje będą w niewielkim stopniu źródłem emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. Zagadnienia gospodarki wodno-ściekowej są o tyle istotne w obszarze planu, gdyż w obszarze tym zlokalizowane jest strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej (studni głębinowej nr 1A), w której obowiązują zakazy, nakazy i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych. Należy jednocześnie pamiętać, że dla większości terenów ustalenia planu są usankcjonowaniem faktycznego zagospodarowania i użytkowania terenu, ewentualne zmiany (w stosunku do warunków ustalonych w decyzjach zabudowy i zagospodarowania terenu, mają charakter korekty technicznej lub wynikają z konieczności dostosowania ustaleń planu do obowiązujących wymagań ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.